

2010

Rok ve znamení dvojek :

Dvojit volby, dvě velké povodně, dva světoví státníci, jedna dvojnásobná olympijská vítězka a dva velké politické odchody.

Události roku 2010
v Česku

28.června se zrodila vláda. Petr Nečas byl jmenován premiérem a spolu s lídry TOP 09 a Věcí veřejných se dohodli na obsazení vlády.

15.října voliči rozhodli o novém složení radnic.

Vyhráli nezávislí, z politických stran se nejvíce dařilo ODS, ačkoliv ztratila ve velkých městech a v Praze, kde zvítězila TOP 09.

14.května zasáhly Česko vytrvalé deště a způsobily povodně. Zasažena byla hlavně Morava. Zemřel jeden člověk.

2.června zaplavila voda severní Moravu a Slezsko, poté i severní Čechy na Pardubicku. Zemřelo pět lidí.

6.května zasáhla druhá vlna povodní sever Čech, zejména Liberecko a Děčínsko. Zemřelo pět lidí a škody byly za miliardu korun.

Americký prezident Obama a jeho ruský protějšek Dmitrij Medveděv se sešli 8.dubna v Praze na Hradě a podepsali smlouvu START o omezení jaderných zbraní svých armád.

21.března po olympijském tažení potvrdila Martina Sáblíková pozici nejlepší rychlobruslařky triumfem na mistrovství světa ve víceboji. Získala dvě zlaté a titul Sportovec roku 2010.

Volební rok přinesl odchody dvou výrazných politiků – ještě před parlamentními volbami Lída ODS Mirka Topolánka a hned po volbách šéfa ČSSD Jiřího Paroubka.

2.listopadu Poslanecká sněmovna schválila balíček úspor v sociální oblasti. Zahrnuje třeba snížení státní podpory ke stavebnímu spoření, vyšší daně či omezení porodného. Vláda tak chce od ledna 2011 ušetřit 35 miliard korun.

Na světové výstavě Expo 2010 v Šanghaji získal český pavilon stříbrnou medaili za kreativitu. Tato výstava trhala rekordy v počtu návštěvníků (73 miliónů za půl roku) i v počtu účastnických zemí (189).

Příloha č.: 1 (výstřižek z novin „Český rok ve znamení dvojek“)

Ve dnech 28. a 29.května 2010 proběhly volby do poslanecké sněmovny a Parlamentu ČR.

ČSSD vyhrála volby do Poslanecké sněmovny (56 mandátů), ale vládu sestavily ODS (53 mandátů), TOP 09 (41 mandátů) a Věci veřejné (24 mandátů). K volbám přišlo 62,6 procenta lidí ČR.

Volby do
Poslanecké
sněmovny a
Parlamentu ČR

V naší obci se z celkového počtu 1 181 voličů zúčastnilo voleb 712 občanů, což je 60,3 %.

Zvítězila Občanská demokratická strana s počtem 220 hlasů, druhá byla Česká strana sociálně demokratická s počtem 87 hlasů a třetí byly Věci veřejné s 82 hlasy.

Příloha č.. 2 (Výsledky voleb v obci Liptál, Soubor hlasovacích lístků.)

Volby do Zastupitelstva obce Liptál se konaly 15. a 16.10.2010. Z 1 189 liptálských voličů se k volbám dostavilo 647 občanů, což je 54,4%, volili ze tří kandidátek.

Volby do
Zastupitelstva obce

Zvolené Zastupitelstvo obce Liptál :

1. Věra Dostálová	400 hlasů	za SNK Liptál
2. Ing.Milan Daňa	375 hlasů	za SNK Liptál
3. Zdeněk Mrlina	371 hlas	za SNK Liptál
4. Lubomír Vaculík	344 hlasy	za SNK Liptál
5. Milan Bořuta	340 hlasů	za SNK Liptál
6. Zdeněk Vaculík	329 hlasů	za SNK Liptál
7. Ing.Tereza Krausová	327 hlasů	za SNK Liptál
8. Ing.Michal Trochta	299 hlasů	za SNK Liptál
9. Lumír Smilek	213 hlasů	za SNK Liptál
10. MUDr. Vítězslav Čech	369 hlasů	Za spokojený život
11. Ing.Miroslav Hrádek	332 hlasy	Za spokojený život
12. Jan Evják	299 hlasů	Za spokojený život
13. Miroslav Vaculík	274 hlasy	Za spokojený život
14. Miroslav Chmelař	253 hlasy	Za spokojený život
15. Ing.Věra Jašková	220 hlasů	Za spokojený život

Na prvním veřejném jednání Zastupitelstva obce Liptál dne 10.11.2010 byli zvoleni :

Starostka obce Liptál - Věra Dostálová
Místostarosta obce Liptál - Ing. Milan Daňa
Další členové rady obce Liptál - MUDr.Vítězslav Čech
- Lubomír Vaculík
- Ing.Miroslav Hrádek

Pro zastupování obce ve Sdružení obcí Syrákov byli zvoleni starostka Věra Dostálová a místostarosta Milan Daňa.

Příloha č.: 3 (Hlasovací lístek, „Volební program“kandidátky SUVERENITA, Výsledek voleb, pořadí podle získaných hlasů, Náhradníci)

Vážení občané,
dovolte mi, abych vás ve stručnosti seznámil s některými nejdůležitějšími událostmi, které se udály za poslední čtyřleté volební období od listopadu 2006 do dnešního dne. Těch událostí bylo mnoho, není možné je všechny vyjmenovat. Vy, kteří se pravidelně zúčastňujete veřejných zasedání zastupitelstva obce, jste průběžně informováni o tom, co se v obci připravuje nebo projednává. Ostatní občany se snažíme informovat o veškerém dění v obci prostřednictvím obecního zpravodaje. Přesto mě dovolte, abych se alespoň krátce zmínil o některých akcích.

Konec roku 2006, ale i počátek roku 2007 byl stále ještě ve znamení vítězství v celostátním kole soutěže Vesnice roku 2006. Byla to spousta radostí i uznání, ale také mnoho starostí a povinností. Jednou z nich byla účast starosty obce v krajské, ale i celostátní hodnotitelské komisi v letech 2007 a 2008. Projeli jsme více než 60 obcí z celé republiky a z toho si jistě každý odnesl spousty zážitků i poznatků. Bylo to velmi krásné a zajímavé a rád na to vzpomínám.

Naše vítězství v celostátním kole znamenalo pak v roce 2008 i účast v evropské soutěži a následně pak zájezd do holandské obce Koudum, kde jsme převzali evropskou cenu Obnovy venkova. V letošním roce jsme přijali pozvání od maďarské obce Kazár, kde v silné konkurenci naše kuchařky předváděly své umění v přípravě tradičních pokrmů z Liptálu i Valašska.

Další velkou a významnou událostí pro naši obec, ale i celý region, byla návštěva prezidenta republiky Václava Klause se svou manželkou v Liptále dne 14.3.2007. Byla to téměř po 80 letech teprve druhá návštěva prezidenta v naší obci. Jsme přesvědčeni, že se návštěva vydařila, o čemž svědčí i děkovný dopis od hejtmana Zlínského kraje pana Libora Lukáše. Na oplátku jako výraz poděkování obdržel starosta obce se svou manželkou pozvánku na Pražský hrad dne 28.10.2007 u příležitosti 89.výročí vzniku samostatné České republiky.

A nyní vážení zastupitelé a občané alespoň krátce o jiných akcích.

Mezi největší akce v tomto volebním období musíme počítat 3 etapy zateplení fasády a výměnu oken na budově základní školy a další opravy stravovacího pavilonu v celkové hodnotě více než 16 mil.Kč.

Další akcí, která nás bude provázet ještě i v následujících letech, je zapojení naší obce do II.etapy projektu Čistá řeka Bečva, což je odkanalizování 16 obcí a měst v okrese Vsetín.

Obec se rovněž rozhodla pronajmout část střechy na základní škole firmě Holík ze Všeminy na umístění fotovoltaických panelů pro výrobu elektřiny. Za pronájem plochy provedla tato firma opravu střechy a střešní krytiny v hodnotě 2,4 mil.korun.

Byli jsme velmi rádi a naše maminky s dětmi též, že se na fotbalovém hřišti podařilo vybudovat dětské hřiště s pískovištěm a různými atrakcemi.

Obec se rovněž spolupodílela na výstavbě rozhledny na kopci Vartovna. I když jsme nebyli přímo nositeli tohoto projektu, naše účast i angažovanost ve všech fázích výstavby, i při samotném zahájení, a při konečném otevření, byla vysoká.

Obec nezapomíná ani na své zesnulé spoluobčany. Dlouhodobě se stará o údržbu a chod hřbitova. V uplynulém roce byla postavena další sekce kolumbária pro 28 míst a dále je připravena plocha pro 21 urnových hrobů. Zde jsme přijali opatření, že každý, kdo si zažádá o místo v urnovém háji, musí nejpozději do jednoho roku začít s realizací urnového hrobu, jinak toto místo propadá zpět ve prospěch obce. Rovněž v novém kolumbáriu již nepřidělujeme místa, kdy byly tyto schránky placené, ale byly někdy i více než 10 let prázdné. Nově je nyní veden pořadník žadatelů a v případě náhlé potřeby může být toto místo okamžitě přiděleno.

Rovněž bych chtěl poznamenat, že se nám po dlouhé době hledání podařilo sehnat hrobníka z Velkých Karlovic, který důstojným způsobem umí zajistit všechny věci související s pohřbením zesnulého.

Obec se stará i o své starší spoluobčany. Denně rozváží po obci asi 70 obědů a rovněž penzion je neustále obsazen. Svědčí to o správném rozhodnutí zastupitelstva z roku 1993, kdy se rozhodlo o využití půdních prostor nad pavilonem stravování pro tyto účely. V současnosti evidujeme na obecním úřadě 19 žádostí o umístění.

Obec Liptál se stará rovněž o více než 95 ha lesa. Pouze 13 ha je na území naší obce, zbylých 82 ha se rozprostírá v katastru obce Všemina v lokalitách Hájký, Borky a Kořenné. Od letošního roku máme zpracovaný a schválený nový Lesní hospodářský plán, který by měl platit do konce roku 2019. Tento plán nám umožňuje mimo pěstební a jiné ochranné výchovné činnosti i maximální těžbu, což činí v průměru 1 400 m³ za rok. V letošním roce bude toto číslo vyšší z důvodu zajištění vyšších příjmů do rozpočtu obce, a také nám nyní přeje i cena, která se pohybuje v druhém pololetí okolo 1 800 Kč za m³ prodané kulatiny ve vyšší třídě.

Při vytrvalých deštích, které zasáhly naši obec začátkem června letošního roku došlo k záplavám v různých částech obce. Deště způsobily škodu zejména na místních komunikacích, a to většinou v hornatějších částech obce, které slouží jako příjezd k rodinným domkům a hospodářským objektům. Celkové škody na devíti komunikacích a jednom propustku byly vyčísleny na více než 3 mil. Kč. Vzhledem k tomu, že byl ve Zlínském kraji vyhlášen v tu dobu krizový stav, zpracovává naše obec žádost o úhradu nákladů na tyto škody.

I když naše obec byla také zasažena letos i vloni velkými dešti a záplavami, byly na tom některé obce daleko hůře. Proto jsme se vloni i letos rozhodli uspořádat v rámci obce sbírku na oblasti těžce zasažené povodněmi. Vloni jsme přispěli částkou 33 682,-Kč obci Hodslavice v okrese Nový Jičín. Letos jsme vyhlásili sbírku na velmi zasaženou obec Heřmanice u Frýdlantu v Libereckém kraji. Tato obec je nám velmi blízká, neboť s námi soutěžila v roce 2006 v celostátním kole soutěže Vesnice roku. Pan starosta přijel tehdy s celým sedmičlenným zastupitelstvem do Liptálu na vyhlášení celostátního kola soutěže. Letošní sbírka vynesla i s příspěvkem obce celkem 53 793,-Kč, které budou co nejdříve odeslány na účet postižené obce.

Obec Liptál rovněž dlouhodobě přispívá společně se všemi obcemi a městy Zlínského kraje na dopravní obslužnost. Z tohoto důvodu proto nebyla v naší obci, ani při jejím průjezdu na Zlín a Slušovice, nijak kráceny autobusové spoje.

Příspěvek se letos zvýšil z původních 70 000,-Kč ročně (50,-Kč/občan) na nynějších 100 000,-Kč (70,-Kč/občan).

Obec musela učinit i některá nepopulární opatření. V důsledku zajištění financí na další rozvoj, v důsledku snížení příjmů ze strany státu, ale zejména kvůli finančním povinnostem vůči mikroregionu Vsetínsko a velké připravované akci „Odkanalizování obce Liptál“, byl odsouhlasen a zvýšen poplatek u daně z nemovitostí. Víme, že to není moc příjemné, na druhé straně i obec musí hledat prostředky, aby v budoucnu tuto velkou akci za cca 160 mil.Kč zafinancovala.

Dalším problémem, který nás - sedm obcí sdružených ve „Sdružení obcí Syrákov“ trápí, je diskriminující paragraf v zákoně o vodovodech a kanalizacích, který nám, malým obcím, které společnými silami vybudovaly vodovod v délce 27 km za 76 mil. Kč, ukládá umožnit připojení dalších obcí, respektive VaKu Zlín, a to bez jakékoliv náhrady. Zde cítíme všichni velké zklamání a křivdu a budeme se snažit, pokud k tomu bude vůle po volbách, tuto situaci změnit.

Velmi nás mrzí i odchod zubního lékaře MUDr. Jana Pilcha, a i to, že za téměř 2 roky se za něj nepodařilo zajistit náhradu. Situace v tomto oboru je velmi složitá, zubařů je málo, a tak se nyní jedná o pronájmu těchto prostor na kanceláře pro podnikatelskou firmu.

Pokud se týká činnosti obecního úřadu, chtěl bych zde vzpomenout alespoň některé věci.

Obec Liptál dlouhodobě spolupracuje s Úřadem práce Vsetín a každoročně zaměstnává několik pracovníků na veřejně prospěšné práce. Letos jsme se rozhodli pro 5 pracovníků. A byla to správná volba. Tito pracovníci se od dubna do října podíleli na údržbě a čistotě veřejných částí obce a na zvelebování zeleně a květin, zejména ve středu obce a na hřbitově.

Od konce roku 2008 je v naší obci zřízen Czech POINT. Cílem tohoto projektu je urychlení a usnadnění vyřizování záležitostí občanů. Jedná se o službu, kdy si mohou občané na obecním úřadě na počkání zažádat o následující výpisy: rejstřík trestů, živnostenský a obchodní rejstřík, výpis z katastru nemovitostí, výpis z bodového hodnocení řidiče a další. Dále si mohou prostřednictvím Czech Pointu požádat o zřízení datové schránky a další s ní související služby a také o provedení konverze dokumentů. To znamená převedení dokumentů z elektronické podoby do listinné a opačně. Všechny tyto služby jsou zpoplatněny dle zákona č.634/2004 Sb. o správních poplatcích.

Od 1.11.2009 je naše obec povinna podle zákona č.300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů používat Datové schránky. Jedná se o elektronické podání a přijímání úředních dokumentů. Datové schránky jsou povinné pro orgány veřejné správy a právnické osoby zapsané v obchodním rejstříku. Fyzické osoby si mohou datové schránky zřídit na vlastní žádost. Tento způsob komunikace nahrazuje klasický způsob doručování v listinné podobě.

Rovněž se podařilo obnovit i činnost obecní knihovny v Základní škole. Knihovna byla uzavřena od dubna do listopadu 2009 ze zdravotních důvodů pana učitele Marka, kterému tímto děkuji za jeho dlouholetou činnost knihovníka. Novou knihovnicí je nyní paní Alena Malčíková. Místnost byla nově vymalována, byl zakoupen nový koberec, knihovnický pult a dva stolky pod počítače určené pro veřejnost.

Ještě bych se chtěl zmínit o oblasti kultury. Zde bych chtěl vzpomenout zejména tradiční spoluúčast obce na pořádání dětských a pak velkých folklorních slavností. Letošní v pořadí již 41. Mezinárodní folklorní festival se nesl v duchu vzpomínky na 80. výročí založení valašského kroužku v Liptále. Myslím si, že celá akce se vydařila, a že i přes malou nepřízeň počasí mohli být všichni spokojeni.

Součástí velkých slavností bývají tradičně výstavy na obecním úřadě a poslední dobou i v zámku. Velmi krásná a zdařilá byla před dvěma lety výstava o historii dřevorubectví v Liptále spojená s výstavou motorových pil. Krásné a zajímavé byly i výstavy o košíkářství nebo výstava Českého svazu ochránců přírody Vartovna. Rovněž výstava známek nebo výstava k 80. výročí založení souboru Lipta Liptál nadchly všechny účastníky. Všem autorům patří velké poděkování.

Děkujeme všem mistrům – řezbářům, kteří do Liptálu rádi přijíždějí, vytvářejí svá umělecká díla, která pak následně zdobí veřejné budovy a prostranství obce.

Je dost náročné a složité zajišťovat organizačně, ale zejména finančně tyto velké akce. Přál bych si, aby tyto tradice, a to jak slavnosti, tak i výstavy, byly v obci zachovány, a aby pořadatelé měli stále dostatek ochotných a zapálených lidí, kteří v této již čtyřicetileté tradici budou pokračovat.

V závěru mi dovoluji, abych poděkoval všem, kteří se jakýmkoliv způsobem přičinili o zvelebení naší obce, nebo pomohli tam, kde bylo potřeba.

Děkuji zejména místostarostce obce Věře Dostálové, dále členům rady i zastupitelstva obce.

Děkuji všem pracovníkům a zaměstnancům obecního úřadu.

Děkuji také vedení základní a mateřské školy a všem učitelům a učitelkám i zaměstnancům školských zařízení.

Rovněž děkuji všem organizacím, spolkům a církvím za jejich činnost ve prospěch obce.

Děkuji zejména poslancům Parlamentu ČR Josefu Smýkalovi a Zdeňku Škromachovi, senátorce Aleně Gajduškové a všem dalším poslancům, senátorům a ostatním příznivcům naší obce, kteří nám pomáhali zajišťovat finanční prostředky a tím usnadňovali realizaci některých akcí v obci.

Děkuji i vám občanům, kteří jste svou účastí na veřejných schůzích projevovali zájem o dění v obci.

Novému zastupitelstvu obce pak přeji v jeho práci mnoho úspěchů ve prospěch této obce.

Příloha č.: 4 Přehled akcí, které se podařilo za uplynulá čtyři léta realizovat.

Vážení spoluobčané,
Dovolte mi, abych poděkovala za vaši podporu, kterou jste mi projevíli svým hlasem v letošních komunálních volbách. Velice si vážím důvěry, které se mi zvolením starostky obce Liptál dostalo a zároveň si uvědomuji obrovskou odpovědnost, která je s prací ve vedení obce spojena.

Chtěla bych poděkovat panu Miroslavu Vaculíkovi za jeho dlouholetou práci pro obec Liptál. Přeji mu klidné a bezstarostné prožití dalšího životního období a k tomu také pevné zdraví. Obec Liptál se stala nejen hezkou, ale mohu říci, že také uznávanou obcí. Snahou vedení obce bude i nadále rozvíjet naši obec správným směrem a věřím, že s podporou ostatních členů rady a zastupitelstva obce se nám to bude dařit.

A co nás čeká v následujícím čtyřletém volebním období ?

Již dlouho mluvíme o výstavbě splaškové kanalizace. Konečně to opravdu vypadá, že se tato stavební akce rozjede naplno. Sdružení obcí Mikroregionu Vsetínsko byly přiděleny evropské dotace na realizaci Čisté řeky Bečvy II. a součástí tohoto projektu je i naše obec Liptál. V příštím roce by měly všechny zúčastněné obce vyřídit stavební povolení, které již Liptál má. Budou probíhat potřebná výběrová řízení, bude se řešit i napojení každého rodinného domu. V roce 2012 by měla začít samotná realizace. Tato stavební akce se dotkne většiny občanů, a to ať už samotným napojením jejich rodinného domku nebo rozsáhlými stavebními pracemi. Část hlavního řádu povede v nové silnici, hloubka výkopu bude někdy až 4 m a bude nutné provést protlaký pod Rokytenskou. To všechno jsou náročné stavební práce, které pocítíme všichni. O nutnosti vybudování kanalizace bylo toho již mnoho řečeno a věřím, že většina z vás je o této nutnosti přesvědčena, i když s tím budou spojené finanční náklady jak pro obec, tak pro vás.

Vedle této rozsáhlé investiční akce máme připraveny další menší projekty. Mezi ně patří projekt „Rozšíření separace odpadů“, nebo zavedení bezdrátového rozhlasu v obci. Po vybudování kanalizace by měla přijít na řadu slibovaná výstavba chodníků v Liptále – Dolansko. Prvotním úkolem pro tuto akci bude projektová příprava, spolu se souhlasem všech, kterých se výstavba nějakým způsobem dotkne.

Jsme rádi, že se v uplynulých letech podařilo dokončit zateplení základní školy. Nedořešené zatím zůstává přestěhování mateřské školy do volného pavilonu ZŠ. Technický stav budovy mateřské školy není nejlepší, a proto jedním z prvotních úkolů bude řešení tohoto problému.

Vedle rozsáhlých akcí se mohou zdánlivě ztrácet ostatní „malé starosti“, které je třeba průběžně řešit a vnímáme je až tedy, kdy věci nejsou v pořádku. Patří sem nekonečná řada činností od údržby komunikací, chodníků, zeleně, budov až po odvoz odpadků.

Není možné vyjmenovat vše, co nás v následujícím období čeká, a také proto, že o mnohém ještě nevíme.

Věřím, že i další naše kroky a rozhodnutí budou vést k rozvoji obce, aby život v Liptále byl příjemný.

První etapa projektu „Čistá řeka Bečva“ byla realizována v letech 2005-2006. Dělníci při ní postavili sto čtyřicet šest kilometrů kanalizace v patnácti městech a obcích Vsetínska, dvě nové čistírny odpadních vod a dalších šest jich rekonstruovali.

Dalších zhruba sto šedesát kilometrů kanalizace v šestnácti obcích na Valašsku se začne příští rok stavět v rámci druhé etapy tohoto projektu.

Jedná se o jeden z největších projektů a investic do zlepšení životního prostředí na Vsetínsku.

Odkanalizování by se měly dočkat Velké Karlovice, Hovězí, Liptál, Lačnov, Polanka, Francova Lhota, ale také další části Vsetína jako je Horní Jasenka, Malý Skalník, údolí Dlouhé a Za Díly, Vesník i zbývající část Semetína a Hrbové.

Celkem bude na kanalizaci napojeno devatenáct tisíc obyvatel regionu a většina vesnic se bude muset zadlužit.

(vyňato z Valašského deníku, Alexandra Buršíková)

Naše obec bude muset na patnáct let omezit investice. Přesně tak dlouho bude muset splácet úvěr.

Celkové náklady pro naši obec jsou 156 mil. Kč, dotace činí cca 120 mil. Kč, vlastní prostředky cca 36 mil. Kč.

Samotná realizace je naplánována na roky 2012 a 2013. Předcházet bude projektová příprava a tendr na zhotovitele.

S platností od 1.1.2010 byl novelizován zákon o dani z nemovitostí.

Došlo k dvojnásobnému zvýšení sazeb daně z pozemků u zastavěných ploch a nádvoří, ostatních ploch a stavebních pozemků.

Zvýšení se nevztahuje na sazby daně ze zemědělských pozemků, orné půdy, zahrad, ovocných sadů, trvalých travních porostů, hospodářských lesů a rybníků.

U daně ze staveb se zvyšují na dvojnásobek základní sazby daně u všech staveb s výjimkou staveb sloužících pro ostatní podnikatelskou činnost.

Pro obyvatele Liptálu bylo toto zvýšení překvapující, neboť ke sto procentnímu zvýšení daně došlo již v minulém roce.

S účinností od 1.1.2009 totiž zastupitelstvo obce schválilo obecně závaznou vyhlášku o stanovení místního koeficientu 2 pro výpočet daně z nemovitostí.

Zastupitelstvo obce k tomu přistoupilo proto, že již 16 let se výše daně neměnila a koeficient byl tehdy nastaven nižší.

Od roku 2009 bylo také ukončeno osvobození nových staveb od daně z nemovitosti.

Obec Liptál požádala v únoru 2010 o finanční dotaci z evropských strukturálních fondů v rámci Operačního programu Životní prostředí v podoblasti Realizace úspor energie k dokončení celkového projektu „Zateplení základní školy Liptál“.

Závěrečná fáze realizace projektu zahrnuje zateplení severovýchodní fasády a tím odstranění tepelně technických nedostatků a zajištění tepelné pohody prostředí objektu základní školy.

Obci byl přiznán příspěvek ve výši 90% na uznatelné náklady projektu, což činilo cca 576 000,-Kč. Příspěvek byl poskytnut z Evropského fondu pro regionální rozvoj a ze Státního fondu životního prostředí.

Z rozpočtu obce byl hrazen podíl ve výši 10% uznatelných nákladů, tj. 64 044,-Kč a další neuznatelné náklady v celkové výši cca 710 000,- Kč.

Projekt vyřešil realizaci úspor energie budovy ZŠ na základě doporučení uvedených v energetickém auditu. Patří sem zateplení obvodového pláště budovy kontaktním zateplovacím systémem, výměna vstupních dveří a řešení havarijního stavu střechy nad vchodem.

Zateplení základní školy byl dlouhodobý záměr obce a v tomto roce se podařil realizovat.

Malá obec Heřmanice na Frýdlantsku vyhrála před čtyřmi lety titul nejúspěšnější vesnice roku v Libereckém kraji a bronzovou příčku v Česku. Obec, která má asi 230 obyvatel se až do soboty na začátku srpna, kdy ji nenápadný potůček Oleška změnil k nepoznání, mohla chlubit několika raritami od sklářského ateliéru světového věhlasu, před výcvikové středisko služební kynologie celní správy až po čedičový lom.

Škody v obci, která má roční rozpočet dva miliony korun, jsou v řádech stovek milionů a v obci není nikdo, koho by povodeň nepostihla. Poničila všechny domy, i ty na kopci - spláchla je voda z polí. Při povodních utonula 73letá žena, která uplavala z domu i s postelí a tělo našli až polští záchranáři v Bogatyni.

Nyní se obec zapisuje do statistik znovu a soutěží o další prvenství – povodněmi nejpostiženější obec Libereckého kraje.

Vzhledem k denním děsivým zprávám o povodních v naší republice počátkem srpna a dotazů občanů rozhodla Rada obce Liptál dne 11.8.2010 o konání peněžní sbírky, která bude věnována obci Heřmanice u Frydlantu. Tato obec je nám svým způsobem blízká – v roce 2006 se společně s námi utkala v celorepublikovém kole soutěže Vesnice roku jako tehdejší vítěz Libereckého kraje. Její zástupci byli osobně i v Liptále při vyhlášení výsledků.

Sbírka byla v souladu se zákonem o veřejných sbírkách oznámena Krajskému úřadu Zlínského kraje, který vydal rozhodnutí, a to nabylo právní moci 19.8.2010. Přispívat do sbírky se mohlo ve dnech od 20.8. do 10.9.2010 jednak na k tomu účelu zřízený účet, nebo do dvou pokladniček, z nichž jedna byla umístěována během nedělních bohoslužeb i v Evangelickém kostele.

Za účasti tří zástupců, jak určuje zákon, byly pokladničky otevřeny a o tomto sepsán protokol a výčetka.

Vybráno bylo : z přenosných pokladniček celkem	40 793,- Kč
na účet přišlo	9 000,- Kč
příspěvek Obce Liptál	10 000,- Kč
celkem	59 793,- Kč

Sbírka na pomoc postiženým povodněmi

Poděkování z Heřmanic :

„Vážení přátelé naší obce Heřmanice,
dovolte nám, vděčným občanům obce, poděkovat za Vaši mimořádně obětavou pomoc při likvidaci škod vzniklých po ničivé bleskové povodni, která na nás nečekaně udeřila v prvních srpnových dnech letošního roku.

Bez Vás, nezištných lidí z Čech, Moravy Slezska, bychom materiální škody zcela jistě nedokázali zvládnout.

Ještě jednou Vám děkuji za Vaši velkou morální i finanční podporu jménem svým, zastupitelů obce a všech obyvatel Heřmanic.

Vladimír Stříbrný, starosta obce.

Setkání v Kazáru

Ve dnech 27. až 30. května se zástupci naší obce zúčastnili „setkání“ ve vesnici Kazár v severním Maďarsku.

Aktivní starostka obce, paní Katalin Molnár, zorganizovala akci, které se zúčastnili zástupci obcí Körispatak z Rumunska, Gömörfalva ze Slovenska, Liptovská Teplička ze Slovenska, Kuniow z Polska a my z Liptálu.

Obec Kazár se nachází na severozápadním úpatí pohoří Mátra a její aktivity v procesu obnovy vesnice byly za posledních patnáct let oceněny Cenou obnovy vesnice Maďarska v roce 2007 a Evropskou cenou obnovy vesnice 2008 za zvláštní výsledky v několika směrech v oblasti rozvoje venkova. Dodnes si zde věrně uchovávají své bohaté tradice. Lidový kroj obce je známý i v mezinárodním měřítku a akce v souvislosti s uchováním tradic a gastronomie se těší uznání po celé zemi.

Jedna z gastronomických slavností se konala právě v této době. Byl to dvoudenní kazárský festival „Láska“ a „Tócsni“- párty (Lokšový festival) a při něm měli návštěvníci možnost ochutnat místní speciality v regionu Palocz. V rámci prezentace 56 zúčastněných skupin připravujících zajímavé pokrmy především z brambor, bylo i 12 skupin, které se přihlásily do soutěže o překonání rekordu Guinnessovy knihy rekordů v 24. hod. přípravě „palačinek“ nonstop. (Vyhráli místní a rekord překonali.)

Pro pořádání těchto gastronomických slavností mají v Kazáru vybudováno obdivuhodné zázemí. Po obvodu velké plochy – asi jako hřiště mají připraveny nadstrešené boxy s pultem a stoly, vybavené kotly a starými sporáky na dřevo nebo i na plyn. Nechyběl ani přívod vody a elektřiny.

Jeden „box“ byl určen i nám a myslím, že jsme naši obec prezentovali velmi dobře. Nabízeli jsme k ochutnání kolečka klobásek a škvarky od našeho řezníka Hrušky. Navařili jsme kotel kyselice a počtem usmažených malých bramboráčků bychom se příště klidně mohli zařadit do soutěže. A šly na odbyt – byly výborné. Stejněmu uznání došla i naše trnková slivovice. Trošku nedůvěřivě se tvářili k ochutnávce frgálů, ale omluvou je, že nic tak dobrého zatím neznají. My jsme zase neměli příliš důvěry k jejich gulášům, které dovedou připravit i z pro nás netypických surovin.

Záměrem této a mnoha podobných akcí v Kazáru je zviditelnění obce a uchování tradic – jak těch lidových, starých, ale i nových, moderních jako např. „den zdraví“, „hudební les“ apod.

V obci pracuje deset občanských organizací, každé pomáhá jeden Zastupitel obce a tyto organizace pořádají „akce“ pro široké okolí. Podporují tak cestovní ruch a zaměstnanost místních lidí.

Velmi zajímavá jsou tu i „muzea“, rozmístěna různě po vesnici ve starých domcích, které před zbouráním zachránila a opravila obec. Tak je tu například muzeum žehliček, plyšových medvídků, starého bydlení, dům řemesel apod. Ze staré zvonice vybudovali ubytovnu, ze sýpky na obilí „komunitní budovu“, kde se obyvatelé scházejí u počítačů a v klubovně.

Snahou vedení obce je připoutat obyvatele - hlavně mladé k obci, a proto kladou velký důraz na vzdělání. V současné době mají ve vsi 14 tříd a vloni postavili novou tělocvičnu. Zavedli dokonce nový vyučovací předmět – tradice.

To všechno o Kazáru i o dalších vesnicích jsme se dozvěděli již na páteční konferenci na téma „obnova a rozvoj vesnice“. Každá vesnice se představila na výstavním panelu a měla možnost promítnout krátký film a prezentaci o životě ve své obci.

V rámci programů EAOEA – Evropa pro občany, plánuje paní starostka na roky 2010-12 budování kontaktů, které jsou významné pro podporu programu k předávání zkušeností, pro trvalý rozvoj, pro populizaci kulturní a jazykové rozmanitosti a vybudování nové kooperační sítě.

Fandíme starostce Kazáru paní Katalin Molnár, těšíme se na další setkání a obdivujeme místní pospolitost, aktivitu a zanícení pro pořádání všech akcí.

Uznávám, že účastníci tohoto zájezdu také překvapili aktivitou a správným zanícením při škrábání brambor, přípravě kyselice a celodenním smažení bramboráčků.

Děkujeme všem, za dobrou reprezentaci.

Za „účastníky zájezdu“ pro Liptálský zpravodaj napsala Eva Krausová

Příloha č.: 5 (Pozvání do Kazáru, program setkání, plánec obce s umístěním muzeí, publikace „Kazár včera a dnes“)

Od pátku 11. až do neděle 13.června proběhly tradiční, již 23. Dětské folklorní dny. Zahájeny byly v pátek slavnostním otevřením výstavy výtvarných prací dětí mateřské školy s názvem „Objevujeme svět pro život“.

Sobotní i nedělní program začal přijetím vedení souborů, hostů a sponzorů starostou obce Miroslavem Vaculíkem a ředitelem festivalu Ladislavem Michálkem. Mezi vzácné hosty, kteří zavítali do Liptálu patřili patroni dětského festivalu Alena Gajdušková, 1.místopředsedkyně Senátu Parlamentu ČR, Libor Kukáš, 1.náměstek hejtmána Zlínského kraje, Michala Šojdrová, poslankyně Parlamentu ČR a Ivo Suchý, vrchní školní inspektor Zlínského kraje.

Ten pozdravil všechny přítomné a tím zastoupil Olgu Hofmannovou, ústřední školní inspektorku, která také převzala patronát nad festivalem.

V hlavním dětském programu v sobotu se představily soubory : Dřeváček – Otrokovice, Dunajek – Dolní Dunajovice, Ječmínek – Mysločovice, Vranečka – Nový Hrozenkov, Malý Beskyd – Zubří a domácí Malušata a Malá Lipta. Bonbónkem v sobotním programu bylo vystoupení Jednotky Čestné stráže armády ČR, Posádkové velitelství Praha a indonéského souboru Sekar Melami, kteří do Liptálu zavítali z Rožnovské valašky.

V neděli vystoupily soubory : Vizovjánek – Vizovice, Malý Sedmikvítek – Frenštát pod Radhoštěm, Malá Vonica – Zlín, Dunajek – Dolní Dunajovice, domácí Malušata, Malá Lipta a cimbálová muzika Malý Jaloveček – Hovězí.

Mezinárodní dětské folklorní dny.

Součástí hlavního programu byla i pěvecká soutěž „O liptálského ptáčka zpěváčka“, ve které si zazpívaly děti z jednotlivých souborů. Zúčastnilo se jich celkem 38. Porota ocenila všechny zpěváčky za účast a velmi je pochválila za krásný zpěv, takže vítězi se stali všichni. Ale i přesto ocenila v sobotu v 1.kategorii Annu Mrlinovou (5 – 9 let) ze souboru Malušata a v neděli Jana Šenkýře z Malé Vonice. Ve 2. kategorii (10 – 15 let) v sobotu Pavla Mrlinu z Malé Lipty a v neděli udělila dvě první místa a to Aleně Strnadlové z Malé Lipty a Terezii Adamuškové z Vizovjánku.

Příloha č.: 6 (Brožura s programem, výstřižek z regionálního tisku Jalovec)

41.Mezinárodní
folklorní festival
Liptálské slavnosti

41. mezinárodní folklorní festival Liptálské slavnosti se tradičně konal poslední srpnový víkend, ale letošní slavnosti se nesly ve znamení 80. let trvání Folklorního sdružení Lipta Liptál.

Záštitu nad festivalem převzali pan Petr Nečas, předseda vlády ČR, paní Alena Gajdůšková, 1.místopředsedkyně Senátu Parlamentu ČR, pan Miroslav Štěpán, generální ředitel Hasičského záchranného sboru ČR a pan Stanislav Mišák, hejtman Zlínského kraje.

Zahraníční soubory, které se začaly sjíždět do Liptálu již v úterý 24.8. měly připraveny vyčerpávající program, skládající se jak z vlastních folklorních vystoupení, tak i z návštěv okolních měst, spojených s prohlídkou muzeí či skanzenu ve Valašském muzeu v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm.

Na oslavu 80.výročí trvání FoS Lipta Liptál připravil soubor pod vedením Pavly Kneblové a Andrey Čalové dvouhodinový „Galakonzert“ všech složek souboru na sobotní večer. Zajímavý, pestrý i vtipný pořad ocenili všichni diváci velkým potleskem.

Na tomto festivalu vystoupilo také pět zahraničních souborů : Lylyng Soyum – Chanty-Mansijsk – Ruská federace, Tim Kesenian Jawa Barat – Jáva – Indonésie, WHAKAARI – Rotorua – Nový Zéland, Goral _ Suchá Hora – Slovensko, LIOARA – Oreada – Rumunsko, a 15 domácích skupin.

Byly to : JAVOŘINA – Rožnov pod Radhoštěm, POMNĚNKA – Tvrdonice, VALAŠSKÝ VOJVODA – Kozlovice, RABUSSA – Přerov, CIMBÁLOVÁ MUZIKA Jiřího Nechanického – Vsetín, Dechová hudba LIPTALANKA – Liptál, Salvation – Vsetín, Comback – Liptál, Zpěváčci roku 2010 – Jan Kočár – Valtice, Lenka Mrlinová – Liptál a 5 složek domácího souboru Lipta Liptál.

Součástí slavností byly i doprovodné programy, a to tradiční řezbářské dny, výstava klasického i moderního košíkářství, ale hlavně výstava ze života 80 let folkloru v Liptále. Na fotografiích „souboráků“ z let 1930 – 2010 se našla řada návštěvníků z Liptálu i blízkého okolí.

Počasí festivalu příliš nepřálo, neboť sobotní programy byly doprovázeny dešťovými přeháňkami, ale časový sled připraveného programu voda z mraků nenarušila. Nedělní program již probíhal za slunečného počasí, i když před polednem byl areál na pár minut pokryt ledovou tříští.

Příloha č.: 7 / Brožura, plakát, výstřižky z tisku./

Při příležitosti osmdesátého výročí založení Folklorního souboru Lipta Liptál předali na podiu před hlavním sobotním programem zástupci Zlínského kraje pamětní listy a medaile za mnohaletý přínos kulturním tradicím osmi zakládajícím členům souboru.

Krajské ocenění
členům souboru
Lipta

Šest z osmi zakládajících členů liptálského souboru již nežije, proto byli oceněni In memoriam :

Jan Kobzáň – akademický malíř a spisovatel (1901-1959), autor znaku firmy Baťa.

Manželé Emílie a František Váňovi – nastoupili do Liptálu jako učitelé v roce 1925 a věnovali se zejména mladé generaci.

Karel Pecha – vedoucí souboru Lipta Liptál (1929 – 2001).

Karel Mrlina – dlouholetý primáš souboru Lipta Liptál (1929 – 2002).

Radomír Sousedík – po dvacet let vedoucí souboru Lipta Liptál (1929 – 2007).

Pamětní listy dostali také :

Jiřina Sousedíková – manželka posledně jmenovaného,

Josef Londa – víc než patnáct let vedoucí souboru Lipta Liptál.

Dále byli oceněni aktivní členové souboru Lipta Liptál :

Zdeněk Pšenica – předseda folklorního sdružení ČR,

Ladislav Michálek – předseda folklorního sdružení Lipta Liptál,

Andrea Čalová-Maliňáková – místopředsedkyně folklorního sdružení Lipta Liptál,

Jiří Nechanický – primáš a vedoucí cimbálové muziky,

Miroslav Vaculík – starosta obce Liptál,

Kromě jednotlivců získaly krajská ocenění také instituce napomáhající udržování a rozvoji folkloru. Byly to :

Mateřská škola Liptál, Základní škola Liptál, Dětský domov Liptál, Školní jídelna Liptál, Myslivecké sdružení Brdisko, Sbor dobrovolných hasičů Liptál, Dechová hudba Liptalanka a Folklorní sdružení Lipta Liptál.

„Bylo mi ctí předat ocenění těm, kteří byli účastni 80leté historii folkloru v Liptále. Lidový folklor, píseň, a to ať už dechovka či cimálovka jsou mou velkou zálibou a účast na Liptálských slavnostech je jednou z mých velmi příjemných pracovních povinností. Také jsem moc rád, že nepříznivé počasí neodradilo milovníky folkloru. Tím se držíme našich kořenů. Víme, kam patříme, kde jsme ukotveni, a co si budeme povídat, v lidové písni máme celou kroniku života, o radosti, o bolesti, od zrození ke smrti.

Celý zemědělský rok – o senosečích, o žních, a jak říkává tetička z Nedašova, tam kde se zpívá, lidé dobré srdce mají, protože zlí lidé si nezpívají,“ řekl hejtman Stanislav Mišák.

„Ocenění je výraz díky za práci, kterou lidé souboru věnovali. Jsem spokojený, že se dočkali uznání. Je to pěkná tečka za osmdesátinami souboru,“ zhodnotil Miroslav Vaculík, starosta Liptálu.

„V této souvislosti není bez zajímavosti, že v Liptále žije dnes 98letá Rozálie Smilková, která byla jednou z prvních tanečnic na Moravsko-Slezských slavnostech v Panské zahradě u rybníčku ve Vsetíně v červenci roku 1930. Vážíme si práce všech generací, vždyť se zde folkloru věnují děti, vnuci i pravnuci členů souboru Lipta Liptál.“ řekl předseda Folklorního sdružení Lipta Liptál Ladislav Michálek.

Soubor valašských písní a tanců „FoS Lipta Liptál“ je nejstarší národopisnou skupinou z oblasti Valašska. Byl založen již před rokem 1930 akademickým malířem Janem Kobzáněm a manželky Váňovými, učiteli v Liptále.

Soubor dominuje uměním tanců vířivých a mužskými sólovými tanci.

Prvotní podnět vznikl na taneční zábavě v hospodě U Klesků, kde později probíhaly i nácvičky tanců točených a zbojnických.

„V červenci roku 1930 se Liptalané poprvé veřejně představili na Slavnostech Moravsko-Slezských v parku U rybníčku na Vsetíně. Círky a ogaři tehdy přijeli na Vsetín na dvou žebřířácích tažených koňmi“, začala zvesela vyprávět o základním souboru Lipta jeho vedoucí Andrea Čalová.

Postupem času soubor našel své poslání, které je založeno na úsilí oživit a hledat téměř zapomenuté písně, tance, zvyky a obyčeje svého regionu.

„Usiluje o osobitě ztvárnění valašského folkloru, které se svým výrazem nevzdává původního záměru lidových tvůrců. Vycházíme přitom z jednotlivých prvků i celků tanečních motivů vyjadřujících například práci na poli, ale také lidovou zábavu, dožínky nebo vánoční koledování,“ vyjmenovala Andrea Čalová.

Základní soubor má v současné době 30 členů o průměrném věku 22 let. Kromě domácích jsou členové ze Vsetína, Lhoty, Jasenné i z Vizovic.

Lipta má každoročně desítky vystoupení jak v České republice tak v zahraničí.

Soubor procestoval téměř všechny evropské země, navštívil Ameriku, Afriku i Asii. „V loňském roce jsme byli ve Francii, Rakousku, na Slovensku a část souboru se reprezentovala v Texasu v USA“, nezapomněla zmínit Andrea Čalová.

/vyňato z Liptálského zpravodaje/

20.září 2010 se zástupce obce – Miroslav Vaculík a zástupci FoS Lipta Liptál Andrea Čalová a Ladislav Michálek zúčastnili setkání ředitelů a prezidentů folklorních slavností a festivalů Folklorního sdružení ČR v jednacím sále Senátu Parlamentu ČR.

Smyslem jednání bylo především zhodnocení lidových slavností a folklorních festivalů, pořádaných členy Folklorního sdružení ČR v roce 2010 a výhled do folklorního roku 2011.

Než začalo jednání, připravil Zdeněk Pšenica a Jaromír Jermář nejednomu z přítomných starostů překvapení – ocenění za nadstandardní podporu a rozvoj folklorních festivalů v jejich obcích. Z rukou předsedy výboru Senátu ČR Jaromíra Jermáře převzalo toto ocenění 13 starostů ČR a mezi nimi i starosta naší obce Miroslav Vaculík.

Ředitele festivalů, starosty měst a obcí a hejtmany krajů, kteří věnují lidové kultuře lásku a energii, potěšilo, že se jim za jejich práci dostává takové ocenění.

Setkání
s představiteli
Senátu
Parlamentu ČR

PŘÍJMY :

Daň závislá činnost	2 136 713,- Kč
Daň z příjmu F.O.	261 836,-Kč
Srážková daň	183 248,-
Daň právnických osob	1 981 419,-
Daň právnických osob – obec	107 800,-
Daň z přidané hodnoty	5 415 704,-
Popl. znečišťování ovzduší	1 697,-
Převod za odnětí půdy	293,-
Správní poplatky	22 580,-
Odvoz domovního odpadu	447 000,-
Poplatek ze psů	24 450,-
Užívání veřejného prostranství	9 460,-
Místní poplatek VHP	20 000,-
Odvod výtěžku VHP	3 495,-
Daň z nemovitosti	1 264 103,-
Sčítání lidu – dotace	7 507,-
Dotace na volby do PS	23 000,-
Dotace na volby do zastupitelstva	24 000,-
Dotace Krajský úřad Zlín	714 400,-
Dotace na ÚP ze SR 15%	60 000,-
Dotace na ÚP z EÚ 85%	340 000,-
Dotace na mzdu ÚP Vsetín	148 723,-
Dotace na mzdu ÚP státní rozpočet	31 113,-
Dotace na mzdu ÚP evropská unie	176 311,-
Dotace na Mze a lesy	28 575,-
Dojíždějící žáci - Lhota	92 740,-
Dojíždějící žáci - Jasenná	94 100,-
ÚZ dotace na lesy	26 100,-
Tržba v lesním hospodářství	3 463 157,-
Odvod DPH	474 745,-
Ostatní příjem v Infocentru	8 725,-
Příjem za šrot MŠ	6 963,-
Knihovna	1 680,-
Nájem Kulturní zařízení	26 295,-
Obecní rozhlas – hlášení	360,-
Liptálský zpravodaj	3 100,-
Ostatní příjmy – Kulturní areál	24 187,-
Nájem nebytových prostor zdrav.střediska	99 693,-
Prodej DHIM zubař	2 761,-
Nájem nebytových prostor – Dům služeb	113 312,-
Pojistná událost Vef.osvětlení	42 828,-
Pohřebnictví	8 820,-
Místní hospodářství Vizovické vrtvy	113 971,-
Nájem mezníková	34 408,-
Nájem za služby Hruška –otop,voda apod.	15 207,-
Čistírna,prodej majetku,věcné břemeno	25 076,-
Pojistná událost	19 236,-
Pronájem reklamních ploch před ZŠ	55 000,-
DPH za reklamní plochu	14 274,-
Prodej pozemku	60 730,-
Třídění odpadu,prodej popelnic,odvoz PDO	64 662,-
Třídění odpadu EKO KOM	77 047,-
Příjem za dřeviny Helštýn	10 000,-
Dům s pečovatelskou službou	247 476,-
Požární ochrana	7 608,-
Nájemní smlouva Sdružení Syrákov	117 996,-
Úroky	5 523,-
Vratka za naučné tabule SO Hornolidečsko	114 676,-
CELKEM	18 905 889,- Kč

Hospodaření
obce

VÝDAJE :

Lesní hospodářství	940 106,- Kč
Informační centrum	501,-
Oprava komunikací,zimní údržba	512 502,-
Výstavba a údržba chodníků	31 724,-
Dopravní obslužnost – KÚ Zlín	100 030,-
Skup.vodovod-splátka úroku a úvěru v D	121 076,-
Úroky za úvěr	44 806,-
Návratná finanční výpomoc-vodovod i.etapa	402 000,-
Splátka pohledávky Cobbler	174 294,-
Kanalizace	1 564 440,-
Mateřská škola příspěvek na provoz	631 000,-
Havárie bojleru v MŠ	50 823,-
Základní škola příspěvek na provoz	1 561 000,-
ZŠ Zateplení-dokončení II.etapy,PD přestěh.	1 950 136,-
Divadelní činnost	15 000,-
Knihovna	12 207,-
Ostatní činnost v kultuře	194 070,-
Zachování a obnova kult.památek	395,-
Činnost reg.církvím	20 000,-
Oprava rozhlasu	20 000,-
Liptálský zpravodaj	59 961,-
Kulturní areál	136 930,-
Vítání občánků,beseda s důchodci, nar.dětí	59 428,-
Tělovýchova	61 833,-
Ostatní zájmová činnost – vlek 2010	9 502,-
Zubní ordinace	113 000,-
Zdravotní zařízení	19 545,-
Ostatní –nemocnice Vizovice	5 000,-
Nebyt.prostory-otop,voda,energie Dům služeb	81 991,-
Veřejné osvětlení	151 340,-
Pohřebnictví	6 895,-
Úrok plynofikace	137 723,-
Územní plán Dotace SR 1	60 000,-
Územní plán Dotace EU 85	340 000,-
Územní plán spoluúčasť obce	2 000,-
Územní rozvoj-přísp. na digitální mapu	4 260,-
Ostatní služby Místního hospodářství	597 426,-
Odvoz nebezpečného odpadu	95 924,-
Odvoz domovního odpadu	599 335,-
Odvoz tříděného dopadu	89 046,-
Péče o vzhled v obci	577 407,-
Sociální pomoc občanům	20 000,-
16 BJ penzion	157 220,-
Péče o staré občany	85 516,-
Příspěvek na povodně	10 000,-
Sbor dobrovolných hasičů	107 611,-
Zastupitelstvo,komise	1 593 124,-
Volby do PS	19 937,-
Volby do zastupitelstva	18 891,-
Čerpání dotace sčítání lidu	5 161,-
Vnitřní správa	2 316 363,-
Peněžní fond 2010	78 000,-
Bankovní poplatky	22 941,-
Odvod daně obec	107 800,-
Odvod DPH od 1.5.2010	243 885,-
Člen.přísp.mikroregionům a sdružením	11 704,-
Člen.přísp.Syrákov	76 220,-
CELKEM	16 429 035,-Kč

Příloha č.: 8 / Rozpočet obce Liptál 2010 včetně 4 změn/

Základní škola Liptál je vesnickou školou, a i když dopravní obslužnost obce je na velmi dobré úrovni, rodiče nemají možnost pravidelně děti dopravovat do kroužků a škol ve Vsetíně. Z tohoto důvodu každý učitel vede alespoň jeden zájmový kroužek a v průměru 1x za měsíc jsou pořádány celoškolské akce mimo výuku. V tomto roce se děti hlásily do těchto kroužků : jazyk anglický pro 1. třídu, jazyk anglický pro 2. třídu, dovedné ručičky, basketbal, karate, florbal pro mladší žáky, florbal pro starší žáky, keramika a redakční.

Škola již druhým rokem spolupracovala s partnerskými školami v Itálii, Španělsku a Turecku v projektu Comenius – partnerství škol. V letošním roce děti pod vedením učitelek angličtiny připravily mezinárodní kuchařku, kalendář svátků a tradic, vyměňovaly si informace mailem a na setkání přes skype. Celkem pět pedagogických pracovníků navštívilo Španělsko a pět pedagogických pracovníků navštívilo Itálii. Kromě možnosti poznat historické a kulturní památky obou zemí měli příležitost poznat i školní vzdělávací programy, každodenní život v tamějších školách, poznávali způsoby výuky, vybavení škol i materiální zázemí. Realizace projektu je přínosem pro malé i velké na základní škole.

Cenným zdrojem finančních prostředků jsou pro školu granty. Tradičně úspěšné žádosti na nadaci Děti, kultura, sport v Uherském Hradišti nebyly letos vůbec vyhlášeny. Neúspěchem skončila i žádost na Nadaci Partnerství na vybavení venkovního prostoru pro školní družinu. Ředitelka školy se taktéž angažovala v žádostech obce o peníze z evropských fondů na přestěhování MŠ do ZŠ. Žádná z žádostí nebyla úspěšná.

(z Výroční zprávy o činnosti ZŠ Liptál)

Ze Zprávy z vlastního hodnocení školy za období 2007-2010 :

Koncepční záměry školy :

- daří se udržet plný počet tříd, škola má devět ročníků
- svými aktivitami, individuálním přístupem a nabídkou mimoškolních aktivit získala přízeň rodičů okolních obcí
- škola je centrem kulturního života obce /v budově je umístěna místní knihovna s veřejným internetem, zájmová umělecká škola Morava, kam dojíždějí vyučující a vyučuje se hře na hudební nástroje i výtvarnému oboru, celoroční akce pro veřejnost – večerní kurz jazyka anglického, keramika/, akce pro veřejnost
- daří se záměr rekonstruovat budovu školy /byla provedena rekonstrukce vnitřního zařízení, plynofikace, rekonstrukce toalet, školní kuchyně, výměna oken, zateplení, v srpnu 2010 dokončena poslední fáze zateplení, oprava balkónu nad vstupem a výměna střešní krytiny.

Materiálně technické podmínky ke vzdělávání :

Došlo ke zřízení odpočinkových koutků na chodbách školy, vymalování učeben, kabinetů, chodeb, zakoupení 3 počítačů do informačního centra, zakoupena interaktivní tabule s příslušenstvím.

Učitelé se na práci mohou v klidu připravovat v kabinetech /maximálně po dvou sdílejí jeden kabinet/. K práci na internetu a počítači mohou využít dvou počítačů ve sborovně /se skenerem, tiskárnou a kopírkou/. K relaxaci je určen prostor ve sborovně vybaven nádobím, varnou konvicí a ledničkou. Nábytek ve sborovně je však nevyhovující, vzhledem k tomu, že sborovna je místem pro konání porad, křesla s konferenčními stolky nezajišťují pohodlí pro práci.

Pro relaxaci žáků jsou určeny prostory na chodbách školy. Jsou vybaveny přenosnými kostkami, lavičkami u várnic s nápoji, pohovkami. Mladší děti využívají her na stěnách a na podlaze. Za vhodného počasí vycházejí žáci před školu. Vybavit venkovní prostory se dosud nepodařilo. Ve vnějším átriu, které je vybaveno pouze nařezanou kulatinou a pískovištěm, schází další herní prvky pro děti ze ŠD. Jedním z hlavních úkolů vedení školy je změnit tento již dlouho trvající stav.

Vztah rodičů ke škole :

Zájem rodičů o dění ve škole klesá /klesají počty rodičů na třídních schůzkách, akce pořádané dříve SR se nekonají nebo je realizují učitelé sami, v některých třídách nejsou zvoleni ani třídní důvěrníci pro další práci, názory rodičů na chování dětí se často rozcházejí s požadavky školy (rodiče: ... „ale ve škole nekouří, kupování cigaret neřeším; nejede na kurz, protože se mu nechce; nebude chodit do kroužku, nemá o nic zájem,...“)/.

Rodiče se podílejí na aktivitách, které pořádá škola pro žáky i veřejnost – závěrečná kolona kurzu tance a společenské výchovy, domácí zabíjačka, ubytování dětí ze Slovenska a Polska, pomoc při organizování jarmarků /Vánoční jarmark / a Den vietnamské kultury, celoškolský projekt Den profesí. Problémem zůstává, že ke spolupráci se nám daří získat jen malé procento rodičů, kteří se pak musí podělit a větší množství práce.

Příloha č.: 9 (Výroční zpráva o činnosti,

Zpráva z vlastního hodnocení školy za období 2007-2010)

Nadšení rodiče ze základní školy se rozhodli místo plesu uspořádat pravou valašskou zabíjačku. Náročná akce proběhla 27. února, ale příprava trvala víc než týden. Bylo třeba postavit „šibenici na zavěšení“, kotle s vařící vodou, troky, smůlu, háky na maso, prostory na uskladnění, nádoby na zpracování atd.

Pomáhali velcí i malí. Zdobil se sál, oslovovali sponzoři, dokupovalo potřebné zboží, pekly regály, které k zabíjačce na Valašsku patří.

Akce plánovaná na celý den vrcholila před večerem podáváním zabíjačkových specialit. Návštěvníci oceňovali lidové ceny, příjemnou atmosféru k posezení rodičů s přáteli i dětmi.

K tanci i poslechu zahrála paní Salisová, nechyběl ani harmonikář.

I když parket patřil hlavně dětem, všichni hosté byli spokojeni.

K dobré náladě přispěla také bohatá tombola, v níž jste mohli vyhrát nejen frgály, dorty, ale i produkty zabíjačky.

I když někteří vstávali brzy ráno a celý den byli v jednom kole, všichni měli večer pocit, že bylo dobře vrátit se k této tradici.

Poděkování si zaslouží nejen naši sponzoři, ale především pan Michal Burján, který šířil dobrou náladu, pohodu a zároveň řídil celý kolektiv dobrovolníků, aby večer bylo vše připraveno ke konzumaci.

Vyznamenání patří také kuchařkám školní jídelny, zejména paní Švachové a Daňové, na nichž závisel úspěch celé akce. Ve výčtu osob, které si zaslouží naše poděkování, bychom mohli pokračovat.

Pan Jaroslav Kirchner se zasloužil o dopravu, poděkování patří také všem rodičům, kteří se zasloužili o úspěšný průběh celé akce, kterou předtím nikdo nevyzkoušel a která se vydařila právě díky nezištné pomoci zúčastněných.

Pro Liptálský zpravodaj napsala Mgr. Věra Halová, ředitelka ZŠ Liptál

Pravá valašská
zabíjačka

Řadu zajímavých akcí tohoto roku zahájila návštěva velkého divadla ve Zlíně. Kromě Masopustní a Jarní slavnosti a Slavnosti pro maminky k svátku, vynášely pak děti Morenu, fotily se na přání pro maminky a na tabla, zajímaly se o práci policistů a také obdivovaly triky kouzelníka.

Krásnou a vydařenou akcí byla „Cesta pohádkovou ptačí říší“. Na její přípravě i průběhu se hodně podíleli rodiče, kteří připravili „pohádková zastavení“ s plněním úkolů. Na konci „cesty“ dostaly děti textilního ptáčka a omalovánku a na zahradě si prohlédly živé dravce a jiné ptáčky.

Velkou a již tradiční akcí byla co tři roky se opakující výstava výtvarných prací v kulturním zařízení při Dětském folklorním festivalu. Tentokrát byly výrobky dětí vystaveny v přísálí, aby velký sál zůstal volný pro vystoupení dětí v případě nepříznivého počasí. Závěr školního roku završil výlet do ZOO v Lešné, přespání předškoláků ve školce a slavnostní rozloučení s nimi na obecním úřadě.

Hned první prázdninový den se konala společná vycházka dětí a rodičů na rozhlednu Vartovna a pěknou tečkou na školním rokem byla školka v přírodě, která se konala v posledním prázdninovém týdnu v Semetíně na Hájence.

Nový školní rok začala mateřská škola s novým vzdělávacím programem s názvem „Cestou necestou za poznáním“, který vyšel z předchozího programu, ale je více zaměřen na environmentální výchovu. Jeho součástí je celoroční ekologický program spojující současné osvědčené aktivity s novými a je zaměřen na krásné přírodní prostředí okolo nás a jeho udržení.

Krásné podzimní počasí přálo mnoha akcím a tak děti ze školky spolu s dětmi základní školy pouštěly draky a „putovali s Broučky“.

Ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody Vartovna zasadily děti při příležitosti Dne stromů na zahradě mateřské školy dvě hrušky – hrušku Anušku a hrušku Květušku.

Všechny starší děti byly v Karlovském muzeu na programu „Jak se žilo valachom dřívě“, a tam si vyzkoušely řezání dříví na kozlíku, praní prádla na valše, roztočení kolovrátku a jiné téměř zapomenuté práce. Zázitkem byla i zpáteční cesta vláčkem.

„Martin“ letos nepřišel na bílém koni, a taky proto se vydařila Lucerničková slavnost konaná ten den. Děti putovaly od jedné velké lucerny ke druhé, hledaly dopisy od poustevníka Martina, plnily úkoly, a tak došly až k němu. Čekal na ně u ohně, a za to, že myslí na zvířátka, dal každému jablíčko.

Tradiční Adventní slavnost zahájila dobu vánočního těšení a děti si tu spolu s rodiči vyrobily řadu vánočních ozdob. Děti z oddělení Sluníček upekly na slavnost štrúdl a děti z oddělení Kuřátek voňavé perníčky.

Dobrý byl i bylinkový čaj z nasušených zásob Bylinkové lékárny.

Pak byl ve školce Mikuláš, „Lucky“ zkontrolovaly uklizené hračky a ještě nazdobily děti stromeček důchodcům v penzionu.

Vánoční slavnost s dárečky pod stromečkem a společným posezením s rodiči ukončila kalendářní rok v mateřské škole.

V průběhu roku se děti podle zájmu mohou učit hrát na flétnu, seznámit se s anglickými slovíčky a absolvovat kurz předplavecké výuky.

Všechny děti absolvovaly deset návštěv v solné jeskyni v Rokytnici na Vsetíně. Setkávání s panem farářem Hudcem se již v tomto roce nekonalo z důvodu jeho pracovního vytížení a pak i nemoci.

Pobyt dětí v Dětském domově v Liptále se vedení školy snaží zpříjemnit řadou akcí. Jednou z nich bylo i zábavné odpoledne plné her a soutěží v Lázních Zlín organizované pro děti z dětských domovů při příležitosti Světového dne vody. Úspěch měla i velikonoční akce, kdy byly děti na pozvání nadace „Děti, kultura, sport“ na jarmarku lidových řemesel v Uherském Hradišti. Kromě seznámení s různými řemesly se děti prošly po naučné stezce, hrály různé hry, viděly zábavný program Michala Nesvadby z Kouzelné školy a účastnily se slavnostní večeře v hotelu Hejtmán.

V dubnu se děti zúčastnily dopravní soutěže ve Valašském Meziříčí. Nezískaly sice žádnou medaili, ale v teoretické i praktické části soutěže získaly řadu nových a užitečných informací a zkušeností.

Dne 2.3.2010 náš dětský domov v Liptále navštívil hejtmán Zlínského kraje MVDr. S.Mišák. prohlédl si prostory dětského domova, školy a areálu. Nahlédl i do tříd, kde právě probíhalo vyučování. Některé děti mu zazpívaly a jiné ukázaly jak umí psát a číst. S návštěvou byl spokojen a moc se mu u nás líbilo. Popřál nám hodně úspěchů do další práce.

Pro Liptálský zpravodaj napsala Pavla Valchářová, vychovatelka DD Liptál.

Liptálská rallye.

Na spolusprávě dětí jsme se s vedoucí vychovatelkou domluvili, že samy děti z jednotlivých rodinných skupin, kterých je na našem domově šest, uspořádají pro ostatní děti v určitém měsíci nějakou víkendovou akci. Záleží na nich, co vymyslí a připraví.

Na naší RS5 připadl měsíc březen. Dlouho jsme se radili a vymýšleli, co uděláme. Nápady byly různé. Například hledání pokladu, vaření v přírodě, večerní táborák, branný závod,...Nás ale nejvíce omezovalo nestálé počasí, takže jsme brali v úvahu hlavně to, aby se naše akce konala v budově a abychom zapojili všechny děti, tzn. i ty nejmenší a nejmladší. Nakonec zvítězil nápad uspořádat „Liptálskou rallye“ v řízení autíček na ovládání.

Od dětí jsme si zapůjčili autíčka a strýc nám je trochu popravil. Teta ředitelka nám přichystala ceny pro nejlepší jezdce. My jsme nakreslili diplomy, plakáty. Udělali jsme papírové autíčka, garáže. Ušili startovní praporek. Vymysleli doprovodné soutěže jako motání autíček na provázek, foukání do papírových autíček, srážení PET láhví autíčkem na ovládání, couvání do garáže na čas,...

V neděli 21.března dopoledne jsme v jídelně vytyčili trať pomocí toaletního papíru a akce začala.

Všichni jsme si užili hodně legrace a nás děti z RS5 nejvíce těšilo, že se ostatní dobře bavili.

Pro Liptálský zpravodaj napsali : Maruška, Katka, Zdeněk,
Lukáš a Štefan, RS5 z DD a ZŠ Liptál

Nezapomenutelné zážitky získaly děti i na letních táborech, jak v Ramzové nebo na lesním domově v Dobručicích, tak i při rekreačním pobytu v Itálii.

Mezi oblíbené tradiční akce v závěru roku patří úspěšná vánoční besídka pořádaná kulturním domem obecního úřadu a hojně navštěvovaná rodiči dětí i sponzory.

Příloha č.: 11 / výstřižky z regionálního tisku Jalovec/

Odhalení pamětního kamene 230.výročí tajného setkání valašských evangelíků.

Obec Seninka spolu s obcí Liptál a sbory ČCE v Liptále a Leskovci připravily na 5.7.v 18.hod. na Bílé mezi Seninkou a Liptálem, na modré turistické trase vedoucí ze Vsetína na Vartovnu, odhalení pamětního kamene u příležitosti výročí 230 let od tajného setkání evangelíků na rozhraní obcí Seninka a Liptál. Slavnost měla velmi výjimečný ráz za přispění Pěveckého sboru ČCE Liptál, dechové hudby Liptalanka, duchovních i světských představitelů obcí Liptál a Seninka (Leskovec) a samozřejmě v hojném počtu zúčastněných ze širokého okolí, vzhledem k ne zrovna jednoduché přístupnosti místa. Dokonce tuto výjimečnou akci navštívili i výjimeční hosté – Australané – Karel a Marion Machalovi, kteří se letos dožívají 82 a 87 let a přišli sem pozdravit i své rodáky, spolužáky, přátele.

„Odhalení pamětního kamene“ - Jaroslav Voda

Vážím si toho, že jsme se tu dnes shromáždili, a že tu mohu být s vámi. Vzpomínám si, že jsme se v 70.letech spolu se Seninskými sešli na Vartovni, kde jsme pálili hranici a vzpomínali na M.J.Husa. V září roku 1970 jsme pak konali shromáždění v Kubíkově žlebě, kde jsme si připomínali veliké tajné shromáždění valašských evangelíků, které se konalo v roce 1780.

V 90.letech jsem pak na několika místech vzpomínal při hranici na mistra Jana Husa spolu s Liptálskými a Lhotskými a dnes jsme tu všichni ze Seninky, Liptála, Lhoty, Leskovce, Ratiboře a jiných obcí a všechny nás zde spojuje památka mistra Jana Husa a vzpomínka na tajné shromáždění valašských evangelíků, které se konalo nedaleko odtud v Kubíkově žlebě před 230 roky.

Když jsem slyšel, že se shromáždíme právě zde, napadlo mě, jak je to zvláštní, že M.J.Hus, učený muž, který stál v čele univerzity a psal latinské spisy, dokázal oslovit svým kázáním a působením všechny vrstvy obyvatelstva a jeho vliv pronikl až sem do valašských údolí a kotárů a získal zdejší lid. A nejenže Husův vliv pronikl z Prahy až sem do tohoto odlehleho kraje mezi lesy a pastvinami, ale on za pár let nezaukl a připomněl se po 365 letech, když se zde 12.května 1780 tajně sešlo veliké shromáždění evangelíků, když se po kraji rozšířila zpráva, že sem přijde kazatel ze Slovenska. Někteří pravděpodobně doufali, že kazatel přinese zprávy o chystané náboženské svobodě. Ve žlebě byl připraven stůl, na něm džbán vína a rozsvícená lucerna a pytel s bochníky chleba pro Večeři Páně. Podle množství toho chleba se odhaduje, že se počítalo s účastí až několika tisíc lidí. Tak veliké setkání lidu se však nepodařilo utajit a tak není divu, že se dostavil vizovský rychtář s ozbrojeným doprovodem a pokusil se kazatele zatknout. Valaši však svého kazatele nenechali na pospas, rychtáře i jeho doprovod odzbrojili a kazatele odvedli do bezpečí. Kazatel pak ještě na různých místech, jmenovitě ve Lhotě a Hošťálkově, vysluhoval tajně Večeři Páně a pak přes Hovězí odešel na Slovensko. Někteří z těch, kteří shromáždění svolali, byli pak vyšetřováni a vězněni. Když krajem projížděl císař Josef II., obrátili se na něho valašští evangelíci s žádostí o ukončení pronásledování a v roce 1781 se dočkali Tolerančního patentu, který vyhlašoval náboženskou snášenlivost.

Ode dneška má tuto událost připomínat tento pamětní kámen. Při jeho odhalení se sluší vzpomenout na bratra Josefa Cedidlu ze Seninky, který se věnoval historii své rodné obce a velice si přál, aby byl odhalen pamětní kámen v Kubíkově žlebě. Dnes je umístěn zde, aby ho viděli ti, kteří tudy jdou na Vartovnu.

Dnes už uplynulo 230 let od onoho shromáždění a 595 let od upálení mistra Jana Husa. A tu myslíme na to, jaké to bude za 50 nebo 100 let. Zůstane tato památka živá? Kámen by to měl vydržet /pokud ho nějaký darebáci nepoškodí/, ale my teď myslíme na lidi, kteří zde budou žít. Zůstane v jejich životě a víře živá tato vzpomínka? Co jim chceme předat a co by měli uchovat?

Co je z toho odkazu živé v nás a co by mělo zůstat živé i v budoucnosti? Nejde jen o vzpomínání, ale o živý duchovní odkaz. V čem by měl odkaz spočívat? Zkusme to krátce říci takto:

Mistr Jan Hus chtěl, abychom hledali pravdu o tom, jaká je skutečná Boží vůle pro náš život. Nikoli vůle církevních a světských vrchností. Církevní vrchnosti Husa i jeho následovníky vyslychaly a soudily a světské vrchnosti upalovaly a trestaly. Husovi šlo o to, jaká je skutečná Boží vůle a o to šlo i těm, kteří se zde před 230 lety shromáždili ke svaté Večeři Páně a tuto otázku bychom si měli odtud odnést i my do své přítomnosti a budoucnosti.

Jaká je skutečná Boží vůle pro život každého z nás i našich rodin i naší společnosti. Ten kámen zde zůstane, ale otázka po skutečné Boží vůli ať nás provází a ať nám ukazuje cestu k dobrému životu v pokoji, pravdě a lásce.

Za šest let svého působení na místě faráře v Liptále jsem vykonal 40 křtů, 17 svateb a 68 pohřbů, ke confirmaci jsem přivedl 35 dospívajících dětí. Tím se nechci chlubit. Faráři přede mnou byli ze statistického hlediska mnohem plodnější než já. Statistika však ukazuje, že farář v Liptále zůstává i v této nábožensky vlažné době důležitou osobou.

V dědině se již ví, že koncem září ze sboru odcházím a údiv nebo i lítost nad tím mi vyjadřují najednou i lidé, kteří na bohoslužby obvykle nechodí. Možná byli na některém pohřbu nebo na koncertě, nebo se třeba zúčastnili Husovy oslavy nebo nějaké jiné veřejné akce, kde mne poznali. Cítím, že mě Liptalané i jako „přivandrovalce“ přijali za svého a velmi si toho vážím. O to těžší je pro mě loučení, neboť neodcházím z nějakého rozmaru, ale protože mi jednoduše neslouží zdraví. Mým novým působištěm bude Hrabová u Zábřehu na Moravě, kde mi nabídli částečný úvazek, a tak teoreticky méně práce. Kdo ale jen z dálky shlédne mohutnou budovu církevního komplexu v Hrabové s kopulí podobnou mešitě, tak pochopí, že i při čtvrtinovém počtu členů sboru mě tam o moc má méně úkolů nečeká. Výhodou ovšem je, že se vrátím do svého rodného kraje, kde mám příbuzné a snad i nějaké to místo k bydlení v důchodě.

Na rozloučenou s Liptálem mi dovoluji pár myšlenek určených všem „lidem dobré vůle“. Říká se, že kolik je lidí, tolik je i věr. I v dobách, kdy křesťanství bylo státním náboženstvím, si mnozí věřili po svém. Zde nacházíme odpověď na otázku, proč je tolik církví a proč se všichni věřící nesjednotí. Protože každému vyhovuje nějaká jiná víra, podle rodinné tradice, způsobu myšlení, vlastních životních zkušeností. Statistiky říkají, že v této době se jen menšina obyvatel České republiky považuje za věřící a ještě méně se jich hlásí k nějaké církvi. To však nemusí být jednoznačně na škodu. Nucení k víře nedělalo nikdy dobrotu. Ať si každý člověk rozhodne, čemu chce věřit a kam chce patřit. Máme svobodu, za kterou nepřestáváme být vděční. Na druhé by straně svoboda neměla vést k anarchii, v níž si dělá každý, co se mu zlíbí bez ohledu na ostatní. To pak trpí celá společnost. Už nejen ve městech, ale i na vesnicích se setkáváme s kriminalitou, vandalismem, různými projevy netolerance, ale také s lhostejností vůči blízkému okolí.

A to je můj vzkaz na rozloučenou : Snažte se být lidmi dobré vůle. Ať je vám společný respekt vůči tomu, co člověka přesahuje, co my lidé dostáváme darem od Boha anebo – když někdo Boha neuznává – od přírody - nebo nějaké jiné nadosobní síly, které se nemůžeme rovnat. Společným programem lidí dobré vůle by měla být úcta k životu : k životu vlastnímu i těch druhých; k životu živočichů i rostlin, k životu „neživé“ přírody – krajiny, vody, vzduchu. Kdo tuto úctu k životu má, ten nebude kazit dílo druhých, nebude mu lhostejné, jak vypadá obec, jací lidé ji vedou a jak hospodaří. Evangelíci a katolíci se budou starat, aby jejich kostely nechátraly, ale skvěly se ku chloubě obce. Hasiči budou chránit obecní i soukromý majetek, členové dalších spolků budou usilovat o nejlepší výsledky pro Liptál. Víím, že to přání zní skoro utopisticky, ale musím s uznáním říct, že v Liptále takové vztahy ještě z minulosti fungují, protože Liptál je v nejlepším smyslu slova konzervativní dědina. Lidé tu stále ještě drží pohromadě. Slova jako úcta, pokora, soucit, sousedská výpomoc neztrácejí svoji váhu.

Přeji vám milí Liptalané, aby vám to vydrželo, aby vaše obec zůstávala nadále vzorovou obcí a aby zde všichni lidé dobré vůle drželi pospolu, i když mají různou víru. A jestli někdy budete hledat trasu na zájezd, zkuste naplánovat třeba hrad Bouzov, nebo zámek Velké Losiny odkud je už blízko na kolosální přečerpávací elektrárnu Dlouhé stráně v Jeseníkách. Hrabová je na cestě. Když to stihnete do pěti let, tak tam ještě s manželkou budeme, pokud ovšem budeme zdraví nebo „sa třeba nemineme“. Poroučím vás všechny laskavě péči dobrého Boha a věřím, že těch lidí „dobré vůle“ nebude v Liptále ubývat, ale přibývat, a že budou držet pospolu k obecnému prospěchu.

S upřímným pozdravem a poděkováním za přátelství a pomoc váš Jan Hudec,
evangelický farář.

Charita Vsetín děkuje všem koledníkům, vedoucím skupinek, duchovním správcům, pracovníkům Městského úřadu Vsetín, pracovníkům obecních úřadů, skautům a ostatním dobrovolníkům, kteří zajistili úspěšný průběh Tříkrálové sbírky 2010. Upřímné poděkování patří všem dárcům, kteří nejsou lhostejní k potřebám druhých, a kteří přispěli na pomoc rodinám a lidem v nouzi u nás i v zahraničí a pochopili charitní dílo.

Předběžný celkový výtěžek Tříkrálové sbírky 2010 za město Vsetín a obce, ve kterých Charita Vsetín působí činí 675 690,-Kč.

V obci Liptál se letos vybralo 22 524,-Kč.

Peníze budou použity na přímou pomoc rodinám a jednotlivcům v tíživé sociální situaci, na zahraniční humanitární projekty na Ukrajině, k zakoupení elektrických polohovacích lůžek a chodítek do charitní půjčovny kompenzačních pomůcek, k zakoupení pomůcek Diakonii Vsetín a staršího automobilu pro osobní asistenční službu charity. Za Charitu Vsetín děkují pořadatelé sbírky.

Věra Duvalová, ředitelka Charity Vsetín

Dne 23.dubna 2010 se pod vedením členů ČSOP Vartovna uskutečnil druhý ročník akce Uklid'me svět ! při příležitosti oslav Dne Země.

Tentokrát se akce zúčastnili žáci 8.třídy základní školy a v okolí kulturního areálu, hřiště a podél potoku Sirákovky během hodiny nasbírali 25 pytlů různého odpadu o váze asi 150 – 200 kg váhy.

Nakonec se ještě zapojili do vědomostní a poznávací soutěže a dokázali, že mají dobré znalosti z přírody.

První červencové sobotní ráno patřilo druhému ročníku tradičního kosení. Členové ČSOP a několik dobrovolníků společně kosili louku v Kopřivném, na které se nacházejí ohrožené a vzácné druhy rostlin, zejména z čeledi vstavačovitých. Z těch nejvzácnějších je to v květnu kvetoucí srstnatec bezový, který nikde jinde v Liptále neroste.

Zámecká lipová alej, která spojovala zámek s parkem a zámeckou oborou, již v dnešní době z velké části neexistuje. Tuto alej v současné době připomínají pouze mohutné lipové pařezy kolem cesty u průmyslového areálu a několik lip podél hlavní cesty do Lůžka, ale i přesto zůstala tato lokalita častým místem pro vycházky obyvatel. A právě proto se místní organizace ČMOS rozhodla, že se pokusí o obnovu aleje.

Vznikl tak projekt „Obnova zámecké aleje v obci Liptál“, na jehož první etapu byl získán grant od Nadace partnerství.

Prvních patnáct lip bylo vysazeno za účasti široké veřejnosti v neděli 7.11.2010, a to podél cesty za průmyslovým areálem. O přípravu pozemku a vyhloubení jam se postarali pracovníci místního obecního úřadu.

Děti ze základní školy pak, kromě propagace samotného projektu, pomohli s přípravami stanoviště, které do konečné podoby nachystali členové ČSOP. Cílem projektu je snaha o obnovu celého úseku bývalé aleje po jednotlivých etapách v průběhu několika následujících let. Celý projekt by měl probíhat za účasti občanů a několika subjektů.

Příloha č. : 21 / plakát, fotografie/

Mladý kolektiv hasičů nezhálel ani v zimních měsících. Pilně trénoval v tělocvičně základní školy na poslední únorovou sobotu, kdy se zúčastnil halové soutěže v Havířově. Bylo to neoficiální mistrovství mladých hasičů Čech, Moravy, Slezska, Slovenska i Polska a naši, přesto že se takové soutěže účastnili poprvé, dopadli velmi dobře. V konkurenci téměř 40 kolektivů v kategorii starších žáků se umístili uprostřed.

Obvodové kolo Hry Plamen se konalo 8.5. v Jarcové a bylo vyvrcholením celé sezóny, která začala již na podzim Závodem hasičské všestrannosti. Mladí hasiči statečně bojovali a i za nepříznivých povětrnostních podmínek se umístili na stříbrném stupni.

V sobotu 3.července se u nás sjelo 11 družstev, která přijela změřit své síly ve dvou disciplínách požárního sportu v soutěži o pohár starosty obce Liptál a o pohár starosty SDH Liptál – 25 ročník.

Sedm družstev mužů a čtyři družstva žen soutěžily v upraveném požárním útoku a velitel pak v běhu na 100 m s překážkami.

Za SDH Liptál nastoupilo jedno mužstvo žen a bohužel jen jedno družstvo mužů, které se ještě ke všemu dávalo dohromady těsně před startem. Družstvo žen bylo tentokrát kvůli nečekaným zraněním doplněno třemi dorostenkami. Všichni to ale zvládli velmi dobře – družstvo mužů se umístilo na 5. místě, velitel Martin Kašpárek také 5. místo. Družstvo žen obsadilo 2. místo a velitelka Kristýna Zadrobílková na 1. místě.

Po ukončení soutěže nastoupili na hřiště nejmladší členové SDH Liptál a ukázali divákům, soutěžícím i svým rodičům, co se stihli naučit během těch tří týdnů, co jsou u našeho sboru. Zaslouženě sklidili největší potlesk.

Příloha č.: 13 / novinové výstřižky/

Desátý ročník turnaje v malé kopané se uskutečnil 26. června a od 11.hodin na fotbalovém hřišti zápolilo 16 družstev. Hrál se systémem 4 hráči do pole a brankář, na čtyřech travnatých hřištích o rozměrech 40x20 m.

Týmy se nejprve utkaly ve třech skupinách. Ve skupině A zvítězili Černí baroni, ve skupině B AC Centrum a ve skupině C Homolkovi. Do finále nakonec postoupily celky Černí baroni a FC Lamy. Prvně jmenovaní, v sestavě s mecenášem zlaté éry vsetínského hokeje Romanem Zubíkem, potvrdili výborné výkony po dobu celého turnaje a zvítězili.

„Vítězům gratuluji, ostatním děkuji za účast a předvedené výkony. Myslím, že celá akce proběhla na výbornou a všichni si nejen dobře zahráli, ale také se dobře pobavili. Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravách akce, doufám, že se tady ve zdraví potkáme i příští rok,“ řekl pro týdeník Jalovec předseda pořádajícího oddílu ing. Milan Daňa.

Po podzimní části fotbalové sezóny 2010/11 III.třídy mužů se náš tým umístnil na sedmém místě v tabulce.

Ve 14 zápasech vybojoval 7 výher, 1 remízu a 6 proher při záporném skóre 28:31 a získal celkem 22 bodů.

Tým vedl trenér Vilém Axman a asistent trenéra Martin Hnátek.

Střelci gólů byli : Matoška 6, Havel 4, Blanařčík 3, Křenek 2, Šimara 2, Válek 2, Hnátek 2, Mikel 1, Hudcovský 1, Londa 1, Daňy 1, Kuboš 1.

„Odehraná část sezóny nedopadla zas tak špatně jak si někteří myslí.

Pokud se podíváte na tabulku je pravda, že Liptál obsadil až sedmé místo, ale při pohledu na vyrovnanost tabulky je nutno říct, že na druhé místo schází pouze pět bodů. Určitě je potřeba dodat, že je pořád co zlepšovat a největší zlepšení by bylo potřeba učinit hlavně v účasti na trénincích, protože tréninková účast je největším problémem této i předchozích sezón.“

V této sezóně sehráli naši dorostenci v okresním přeboru dorostu ve skupině A deset utkání a z toho dvakrát vyhráli, jedenkrát remizovali a sedmkrát prohráli. Tím si do tabulky připsali sedm bodů a obsadili prozatím deváté místo při záporném skóre 17:52. Trenérem je Karel Březáček.

„I když výsledky našich dorostenců nejsou zrovna nejlepší, i tak je to obrovský přínos pro liptálský fotbal a zvlášť pro tým mužů, protože v týmu dorostů se vychovávají budoucí hráči A-týmu. Již dnes je vidět, že z dorostu přišlo do A-týmu několik velice dobrých fotbalistů. Jsou to například Londa, Válek, Kirchner, Martišek, Gajdošík. Tito hráči se již nyní plně zapojili do základního kádru mužů a jsou jejich oporou a další hráči dorostu je budou brzy následovat.“

Nejúspěšnějším oddílem fotbalového klubu Liptál jsou naši nejmladší svěřenci. Po loňském suverénním postupu do okresního přeboru mají po podzimní části sezóny na kontě 15 bodů a skončili na prozatímním krásném třetím místě v tabulce. V osmi odehraných zápasech pětkrát vyhráli a třikrát prohráli při skóre 21:10.

Střelci gólů byli : Mrnušík 5, Řehánek 5, Stodůlka 5, Bukáček 1, Navrátil 1, Zgarba 1.

Tým žáků vedou trenéři Lad'a Gerža a Zdenek Fojtů.

Dlouholetým členem výboru FK Liptál je Karel Březáček, který v tomto roce oslavil šedesáté narozeniny. V současné době zastává funkci trenéra dorostu a má také velký podíl na chodu celého fotbalového klubu.

Při domácím zápasu A-týmu v neděli 31.10.2010 mu bylo popřáno k jeho životnímu jubileu, předán dárkový koš a fotbalový míč s podpisy hráčů.

„Jedná se sice jen o symbolické dárky, ale hlavním účelem je, aby Karel věděl, že jsme na něho nezapomněli a že si vážíme jeho práce.“

Vybráno a citováno z článků, které pro Liptálský zpravodaj napsal

ing. Milan Daňa, předseda FK Liptál.

Příloha č.: 14 /novinové výstřižky /

Dne 31.7.2010 uspořádalo Myslivecké sdružení Brdsko Liptál v pěkném prostředí u myslivecké chaty v Liptále druhé myslivecké odpoledne pro děti, dospělé a všechny příznivce myslivosti.

Na své si tu přišli jak děti v různých soutěžích s mysliveckou tematikou, tak i dospělí, kteří si mohli vyzkoušet své umění v hodu sekyrkou na terč.

V oblasti kynologie si mohl každý prohlédnout na výstavě lovecky upotřebitelné psy a dále se dozvědět o jednotlivém plemenu jeho původ a využití pro myslivost v praxi. Během odpoledne proběhly ukázky mysliveckých fanfár a taky byla k vidění praktická ukázka výcviku psů služebních plemen.

Pro všechny přítomné bylo připraveno bohaté občerstvení a zvěřinové speciality. Celým odpolednem i večerem hrála k dobré pohodě hudební skupina z Liptálu MOŽE BYŤ Band.

Za MS Brdsko Liptál pro Liptálský zpravodaj napsal Radomír Staněk.

Liptál, obec o 1 400 obyvatelích, ležící 9 km na jihozápad od Vsetína, je zajímavá po stránce geografické i historické. Hradba Vizovických vrchů jej ostře odděluje od obcí Jasenná a Všemina, patřící k území tzv. Podřevnicka, a ačkoliv je na severovýchodě už téměř spojena s obcí Lhota u Vsetína, neprošly obě obce stejným historickým vývojem.

Na tradiční oděv obyvatel Liptálu, pěkně nazývaný v pozůstalosti z r. 1845 „šativo“ a teprve po přelomu tohoto století „kroj“, působilo několik okolností:

- 1) Liptál měl charakter menšího městečka s povolením čtyř výročních trhů. V obci byla zastoupena různá řemesla. Z těch, které souvisejí s výrobou oděvu, to byli tkalci, ševci, krejčí, kožešníci, barvíř, v roce 1759 je uvedeno i 5 punčochářů.
- 2) Po vybudování obchodní cesty ke Zlínu se řada obyvatel zabývala formanstvím, brouskaří a podomní obchodníci roznášeli své výrobky po celém Rakousku-Uhersku, odkud mohli přinášet dražší materiály na oděv zámožnějších rodin.
- 3) Mezi vesničany vedle majetnějších podsedkářů existovala vrstva velmi chudých pasekářů a bezzemků s minimálním počtem oděvních součástí většinou z domácích materiálů.
- 4) V obci měl sídlo panský úřad s úřednictvem, jehož oblečení – stejně jako oděv rodin židovských obchodníků, krčmáře i učitelů – se zcela lišilo od oděvů ostatních obyvatel obce.

K poznání historického vývoje tradičního oděvu obyvatel Liptálu od 2.poloviny 18. století přispívají zvláště archivní materiály.

Pro nejstarší období jsou to především německy psané popisy oděvu 16 mužů a jedné ženy z Liptálu, souzených v letech 1777 – 1780 u krajského soudu v Uherském Hradišti v době náboženských nepokojů před vydáním tolerančního patentu. Popis svrchních součástí oblečení vyslychaných je sice stručný, přesto velmi cenný. Zaznamenává materiál a barvu oděvních součástí různých vrstev obyvatel – purkmistra, koňšela, řemeslníků i handlíře s máslem a obilím a tkalcovského tovaryše.

Pozůstalostní spisy liptálských občanů z let 1793 – 1848, uložené v Zemském archivu v Opavě, obsahují 740 pozůstalostí psaných většinou německy, což znesnadňuje rozlišení a určení lidových názvů některých oděvních součástí.

O odívání koncem 19.století vypovídá vyprávění osmdesátileté stařenky Chmelařové z let 1930, zapsané v I.dílu obecní kroniky.

Pokus o
rekonstrukci
původního
liptálského kroje

Liptálský rodák Jan Kobzám nakreslil řadu kreseb liptalanů z 30.let 20 století, na nichž kromě portrétů zachytil liptálskou nevěstu a v detailu i pentlení nevěsty, a pořídil si na útržcích papíru i zápisky z vyprávění se zmínkami o oblečení, bohužel bez uvedení osoby a data zápisu. Údajně existuje Kobzámův vzorník vyšivkových motivů z rukávů a košil.

Zachovaných součástí tradičního lidového oděvu není mnoho. Fotografie Anny Geržové a její matky pocházejí už z doby poměrně nedávné.

V Soupise krojů valašských na Moravě, pořizovém Jos. Klvaňou /Národopisný věstník č.XI,1916/ je Liptál zařazen ve skupině krojů ze Vsetína do 4.okrsku spolu se Lhotou a Seninkou. Dá se však předpokládat, že autor vycházel spíše z tehdejšího obvodu farního a školního než z vlastního výzkumu.

KROJ MUŽSKÝ

Zahrnuje součásti obvyklé u krojů Vsetínska.

Košile starobylého rovného střihu byla šita asi do 30.let 19.stol. pouze z ručně tkaného plátna lněného i konopného, později se na sváteční košile kupovalo plátno bavlněné. Užší stojatý límeček – „obojek“ byl podle dochovaných dvou exemplářů z konce 19.stol. zdoben černou křížovou výšivkou s negativním geometrickým vzorem, doplněným i barevnými detaily. Je však pravděpodobné, že starší košile měly jako v okolních obcích Vsetínska vyšívání modrou bavlnkou.

Řada stehů byla vyšita u okraje rukávů, kolem rozparku a na ramenou podél volného švu . „stinku“ připojujícího rukávy. Jak zdůrazňuje Kobzám v jednom ze svých článků o kroji, nebylo vyšívání na prsou.

Kalhoty – „nohavice“: v popisech ze sedmdesátých let 18.stol. se snad v materiálu na nohavice projevuje majetnost jejich nositelů. U soudu v uherském Hradišti mělo deset z 16 uvězněných nohavice z tmavomodrého sukna, kupovaného výrobku městských řemeslníků – soukeníků, čtyři měli nohavice z bílé huně, vyráběné i na vesnicích nevyučenými „náaturisty“. Také v pozůstalostních soupisech, pořizovaných u majetnějších občanů jsou modré soukenné nohavice častější než bílé huněné. Staré nohavice se nedochovaly. Podle zachovaných nohavic z okolních obcí se dá předpokládat, že měly jeden rozparek na pravé straně, lemovaný červeným sukem a zdobený drobnými smyčkami šňůrování u modrých nohavic jasněji modrými, u bílých tmavomodrými vlněnými šňůrkami.

Kalhoty – „gatě“ jsou v kronice uvedeny jako součást všedního letního oblečení z ručně tkaného konopného plátna. Nikde není doložen název „třaslavice“ v současnosti užívaný, ani třepení na dolních okrajích.

Vesta – „brunclek“: Až do 30.let 19.stol. se v tradičním oděvu nevyskytovalo červené sukno. Liptalané uvězněni v Uherském Hradišti měli bruncleky – pokud jsou v popise uvedeny – modré nebo bílé, v pozůstalostech až do 30.let 19.stol. modré nebo fialové, teprve potom převládlo sukno červené. Z něho je i ručně šitý starý brunclek liptálského pasekáře ve sbírkách vsetínského muzea. Dvacet dírek, z toho 10 falešných, pouze značených, lemuje modrá hedvábná šňůrka na koncích roztrěpaná, která zdobí i záda v pase nad šosy /bez dalšího šňůrování/.

Kabátek krátký – lajbl, lajblík“ se v popisech uvězněných i v pozůstalostech vyskytuje spíše ojediněle, blíže určený jako modrý soukenný. Žádný se však nezachoval.

Kabát tříčtvrteční – „župica, halena“: Název této svrchní oděvní součásti v archivních materiálech kolísá: v popisech z let 1777 – 1780 je soustavně uváděna „župica“ /Jupitza, Jupce/, i když jeden z uvězněných, tkalcovský tovaryš M.Karlík mluví při výslechu o haleně. Ve všech popisech jde o kabát bílý s kulatými kovovými knoflíky a háčky, čtyřikrát jsou uvedeny i modré soukenné výložky. Také v pozůstalostech z 1.poloviny 19.stol. se vedle názvu „halena“ častěji vyskytuje název „župica“, kromě bílé ojediněle i modrá a šedá. Stařenka Chmelařová používá při vyprávění zapsaném v kronice název „halena“, Jan Kobzám píše o bílých župicích, z nichž se pak dělávaly podšívky do papučí.

Kožich – „kožuch“ byl celkem obvyklou součástí zimního oblečení, není však zjištěno, nosili-li kožichy i svobodní. Poměrně často jsou uvedeny i kožešinové vesty, např. Matěj Štach v testamentu z roku 1814 odkazuje manželce „jeden kožušek s rukávama a druhý bez rukávů“. Jan Kobzám si zapisuje z vyprávění: „Napřed byly kožuchy dlouhé, potom ty kratší „dubeňáky“ do hor“. Zmoklé kožichy prý barvily, takže „v hospodě roby v bílých vlnáčích před takým v kožuše uhýbaly“. Muž míval – podle Kobzámova zápisu – kožichy dva, jeden nedělní, druhý všední. Snad pocházely z dílny místních kožešníků /koncem 18.stol. rodina Vaculíků/.

O kloboucích nejsou zapsány žádné bližší podrobnosti, muži věznění v Uherském Hradišti měli „obyčejný selský klobouk“, jen jeden z Karlíků měl „klobouk velký, na jednu stranu klopený“. Také soupisy pozůstalostí si klobouků, nazývaných i širáně“, blíže nevěšují. Ojediněle je uvedena zelená podšitá čepice a beranice. Kobzám si zapisuje vyprávění, že „jeden měl vázanou čepicu a při pasení mu ju zežrala kráva“.

Vlasy se podle Kobzámova zápisu nosily dlouhé až do odvodu. Že se vousy holily, dá se soudit z výslechu uvězněných v Uherském Hradišti, kdy uváděli, že je švec Jura Skřípec „opucoval“.

Obuv :Liptalané v Uherském Hradišti měli s velkou pravděpodobností na nohou krpce. Josef Čizmář /Naše Valašsko VI. 1940/ sice německý výraz „lederne Paputschen“ překládá jako huněné papuče koží podšité, ve čtyřech případech je však upřesněno, že jsou šněrované a jednou je dokonce název „krpce“ uveden. Bílé huněné papuče se v popisech také několikrát vyskytují. Jeden z uvězněných – Jura Skřípec – se výrobou krpce živil, prodával je v neděli u kostela. Zato pozůstalostní spisy z 1. pol. 19.stol. výraz „krpce“ pro obuv až na jediný případ z r. 1790 neznají, zřejmě se už přestaly užívat. Uvádějí se názvy Stiefeln, jancarki – tedy kožené boty. Jan Kobzám píše o botech „obkladových“, které kul kovář. Hospodáři a formani měli podkůvky vpředu i vzadu, pacholci jen vzadu. Boty vyráběli i místní ševci. Papuče pro všední nošení byly obvyklým obutím starých lidí donedávna.

KROJ ŽENSKÝ

Nemáme ani jeden doklad nebo údaj k nejstarší jediné součásti spodního prádla – „rubáči“.

Rukávce v popise oděvu jediné ženy uvězněné v Uherském Hradišti – Roziny Hruškové – uvedeny nejsou, překryl je kožich. V pozůstalostních spisech se vedle vlněných rukávů od 30.let 19.stol. uvádějí i rukávce bavlněné. Podrobnější údaj je v pozůstalosti Maryny Tomanové z r. 1811 : měla na trojích rukávcích vyšívání modré a na trojích bílým hedvábím. Zachované rukávce jsou vyšity různě : ve sbírkách muzea uložené svatební rukávce z let 1880 po stařence Hruškové z Liptálu – Hořanska mají jemnou hnědou výšivku vlnou s detaily červenou bavlnkou, vzor geometrický, na táflích je našita jemná bílá strojová krajka. Rukávce po Kateřině Vaculíkové – Švančarové z konce 19.stol. jsou ručně šité z lněného plátna, vyšité drobným křížkem tmavomodrou bavlnkou a mají také bílou strojovou krajku na konci taclí. Podle vyprávění Terezie Holíkové ze Syrákova měly rukávce její stařenky modré vyšívání plochým stehem.

Kordulky soukenné do 30.let 19.stol. byly podle archivních zpráv modré, ojediněle i hnědé a fialové, později červené sukno zcela převládalo. Vyskytly se i kordulky z hedvábí /1835/ a z damašku /1840/. Dvě kordulky z Liptálu ve sbírkách vsetínského muzea jsou z červeného sukna, lemované zelenou vzorovanou sametkou, kolem tří dírek je našita modrá hedvábná šňůrka na koncích roztřepená, proti dírkám jsou tři kovové knoflíčky se „skélkem“, vzadu nad „faldíčky“ jsou modrožluté trapečky.

Sukně : Starý typ sukně vpředu nesešité /zadní zástěry/ se udržel až do 2.pol.19.století. Rozina Hrušková měla v Uherském Hradišti sukni z bílého plátna. V pozůstalostech je bílá plátěná sukně uváděna pod názvem „fěrtoch“ – na rozdíl od sousední Lhoty, kde je pro stejnou sukni obvyklý název „kasanka“. Od 40.let 19.stol. se už objevují barevné ručně tkané proužkované sukně sešité – „kanafasky“.

Sešitou sukni černo-červeně pruhovanou, zvanou „dělanica“, nosila Kateřina Vaculíková – Švančarová. Je šitá z jednoho kusu ruční tkaniny /350 cm/ s lněnou osnovou a vlněným útkem a nosily ji vdané ženy. V jejich užívání byly v 2.polovině 19.stol. i sešité sukne modrotiskové, šité až ze 7 šířek – „půlek“ oboustranného modrotisku. Takovou sukni nosila stařenka Švančarová do posledních let do kostela /zemřela 1950/.

Zástěra prošla dlouhým časovým obdobím bez větších změn. Ručně tkané plátno lněné bylo před polovinou 19.stol.nahrazeno bavlněným. Od nejstarších zpráv jsou všechny zástěry z plátna modře barveného, u Roziny Hruškové v r.1777 nezdobeného. V pozůstalostech uváděné zástěry „tlačené“ /modrotiskové/ jsou blíže popsány jako kvítkované nebo proužkované. Jsou označovány názvem „fěrtušek“, později hlavně „přednica“, který poslední pamětnice vyslovovaly jako „přennica“. Zachované zástěry jsou buď z oboustranného modrotisku nebo z materiálu, který se vyráběl v barvírně ve Valašských Kloboukách : na tmavomodrém, do červeného lesku přecházejícím plátně je okolnice z oboustranného olejového tisku v barvě světlomodré s drobnými motivky žlutými a žlutozelenými. Podle Kobzáňových zápisků si ženy uchovávaly pečlivě složené svatební pentle, které si pak při slavnostních příležitostech uvažovaly na tráčky zástěry vzadu uprostřed.

Úprava hlavy : Jan Kobzám zaznamenává, že se vlasy česaly od střední pěšinky hladce na obě strany a teprve nad ušima se stáčely dozadu. Děvčata si je splétala vzadu do copu – „lelíku“, do něhož na konci vplétala úzkou pentli a na svátek uvázala ještě tři pentle další. I do kostela prý chodívala děvčata prostovlasá. Vdané ženy měly vlasy zapletené do dvou lelíků otočených kolem hlavy. Tento účes s černými šňůrkami musely nosit i „závitky“ /svobodné matky/.

Rúška – „šatka“ čtvercového tvaru byla dříve z lněného, později z bavlněného plátna. Na všechno se nosily i šátky modrotiskové. Před polovinou 19.stol. se rozšířily velké bavlněné šátky tištěné s červeným základem a červenou bordurou; takový šátek měla i stařenka Švančarová. Teprve v 2.polovině 19.stol. se jako sváteční a pečlivě opatrované nosily jemné šátky vlněné – „tibětky“ obvykle s třásněmi na okrajích. Zajímavá je otázka pokrývky hlavy vdaných žen. Poslední doklady z 19.stol. i J. Kobzám uvádějí „spodní šatku“ – menší, dozadu složitě vázaný červený šátek, do něž se v Liptále čepily nevěsty a bez nějž, jak uvádí Kobzám, po svatbě už ženy nesměly vyjít z domu. I do kostela prý chodívaly pouze v této šatce, bez dalšího šátku vrchního. Svobodné matky – „závitky“ však tuto šatku nosívat nesměly.

Protože červené tkaniny pronikly do oděvu až po 20.letech 19.stol., musely si před touto dobou vdané ženy přikrýt vlasy jinak. V pozůstalostech se až do prvního desetiletí 19.stol. objevují v soupisech čepce a rúšky. Ty měly v pozůstalostech z Liptálu zapsány např. Zuzana Chmelařová z č.2, zemřelá 1793, Zuzana Tomanová, zemřelá také r.1793, Maryna Tomanová, zemřelá 1811. Těžko už kdy zjistíme, jak tyto čepce vypadaly.

Nosením červené spodní šatky místo čepce se řadí Liptál k obcím na jižním Vsetínsku, Vizovicku a Luhačovicku, zatímco ostatní obce od Vsetína směrem západním, severním a východním si zachovaly ještě poměrně dlouho jako znak vdané ženy čepce.

Obrus, vlnák : Ještě po celou 1.polovinu 19.stol. běžnou součástí vrchního oblačení žen po chladnější počasí „obrus“ pravděpodobně čtvercového tvaru, pouze z lněného plátna. V pozůstalostech bývá blíže označen jako křížní nebo tažený, snad podle způsobu nošení. Začátkem 2.poloviny 19.stol. byly tyto obrusy nahrazeny bílými vlnáčky, které byly zřejmě velmi rozšířené. Stařenka Chmelařová vzpomíná, že v 70.letech 19.stol. dostávala za roční službu také jeden zlatý na bílý vlnáček. Obrus ani bílý vlnáček se nezachovaly. Nastoupily praktičtější tmavé, obvykle kárované vlnáky s třásněmi, jejichž nošení se udrželo velmi dlouho.

Krátký kabátek – „lajbl“, blíže určený jako modrý, se objevuje jen ve dvou pozůstalostech z let 1835 a 1843.

Kožich byl asi obvyklou součástí zimního oblečení vdaných žen. Hnědý kožich měla na sobě Rozina Hrušková v Uherském Hradišti r.1777, v pozůstalostech jsou zapsány i ženské kožichy dlouhé poměrně drahé, snad výrobky místních kožešníků. Měly na širokém území Valašska shodnou výzdobu – dvoubarevné hedvábné bambulky našité na zelené šňůrce. Nemáme bohužel žádné údaje o kožiších potažených sukem „šubách“.

Punčochy – „shrnovačky“:

Podle Bernardovy Kroniky panství vsetínského bylo v r. 1759 v Liptále 5 punčochářů – výrobců punčoch /Strumpfstricker/. Rozina Hrušková má v popise zapsány punčochy černé vlněné. Také pozůstalost z r. 1831 uvádí černé punčochy, jindy nejsou blíže určeny. Podle stařenky Chmelařové se těmto dlouhým, pod kolena sřaseným punčochám říkalo „shrnovačky“. Zachytil je J.Kobzán na kresbách liptálské nevěsty.

Obuv :

V uvedených archívních materiálech jsou zmínky o ženských krpčích jen ojedinělé. V popise z r. 1777 se opět vyskytuje výraz „laderne Paputschen“ označující asi krpce, ty uvádějí pak už jen dvě pozůstalosti z 90.let 18.století. V dalších letech je pro ženskou obuv používán název „střevíce“. Byly i z textilních materiálů, jak můžeme soudit z názvů „súkenky“, „huněnky“, blíže označené jako bělavé, bledé, ale převážně červené. Jsou i na Kobzánově kresbě liptálské nevěsty. Papuče jako zimní obuv stařenek se udržela donedávna.

Oděv svatební :

k svatebnímu oblečení nemáme jiných dokladů než Kobzánovy zápisky a kresby.

Ženich měl kromě obvyklých oděvních součástí, většinou k svatbě nově pořizovaných, zdobený klobouk a hůlku. Na klobouku měl zelené pentle – dvě až pět nad sebou podle majetnosti, mládenci měli pentle červené. Stejnými pentlemi byly zdobeny i lískové hůlky ženicha a mláďenců.

Nevěsta měla především svatební úpravu hlavy zvanou „hladění“ /říkalo se, že nevěsta byla „zhladěná“/. Hladění tvořila „tkána“- Kobzám ji popisuje jako sametový pásek nad čelem až k uším, neudává však jeho výzdobu – zelené pentle a malý věneček na temeni. Tak zachytil kobzám hladění nevěsty na kresbě z r. 1927, která je ve sbírkách vsetínského muzea.

Další součástí svatebního oblečení byla plácha, šitá ze dvou šířek lněného plátna a podélně středem vyšitá hedvábním – bleděmodrým, které časem vybledlo do barvy smetanové. Nosila se složená do pruhu s výšivkou uprostřed přes záda dopředu tak, že byla přidržována lokty a oba konce vpředu volně visely. Podle Kobzáně měla každá stařenka připravenou svou svatební plachtu do hrobu.

Druzičky nosily místo zelených pentlí červené, měly také tkánku, ale bez věnečku na temeni.

Při svatbě o půlnoci sundaly ženy nevěstě hladění, uvázaly jí červenou spodní šatku a přes ni bílý šátek pod bradu. Při tanci s mláďencem jí vrchní šátek strhli, takže zůstala jen ve spodní šatce. Bez ní už od té doby nesměla vyjít z domu.

Oděv dětský :

Podle vyprávění zapsaného v obecní kronice chodívala stařenka Chmelařová jako dítě /asi v 60.letech 19.stol./ až do šesti let jen v košili. První sukni dostala, až začala chodit do školy zabalená do bílé plachetky. Na nohou nosila papuče, přes léto chodila bosky. Ve 14 letech nastoupila do služby a v jejím ročním platu bylo také 2-3 m plátna nebo 1 zlatý na bílý vlnáček. Chlapci – školáci nosili podle Kobzáně plátěné gytě, v zimě papuče s „haklíky“ nebo i „robské jančary“, v létě chodili bosky.

Zánik tradičního lidového oděvu :

V popsaném typu tradičního oděvu převážně z domácích materiálů se obecně přestalo chodit do konce 19.století, i když ojediněle jej starosvětské stařenky nosily až do století dvacátého. Vystřídal jej poloměstský oděv z továrně vyrobených materiálů, charakteristický delšími sukňemi se zástěrou, upnutými jupkami nebo kabátky /“kabaně“/zdobenými prýmky – „verštaty“, s rukávy na ramenou nabranými.

Pro sváteční příležitosti se nosila černá, obvykle sametová kordulka pošíta portami a flitry, rukávce s krejzlíkem kolem krku bíle vyšíváním nebo z kupované krajky, bílá sukně a černě vyšíváná zástěry, k tomu nízké černé kožené botky.

Mužský sváteční oblek odpovídal už městskému střihu. K slavnostním příležitostem se k tmavým kalhotám nosily barevně vyšíváné košile, které se také prodávaly ve vsetínských obchodech.

Kroj souboru Lipta byl navržen akademickým malířem Janem Kobzáněm, liptálským rodákem, s ohledem na finanční možnosti i nutnost nepřiliš složité údržby při častém používání. Vycházel přitom z tradičního lidového oděvu asi z poloviny 19.století. Dodržel materiál, střih i barevnost tohoto oděvu.

Jedním z kmenových čísel souboru jsou zbojnické tance, při nichž vedle košile bez bruncleru a bílých nohavic s krpci mají chlapci v pase široký kožený pás a na hlavě černý klobouk „husárek“, doložený jen na nejstarších vyobrazeních valašských krojů z 2.poloviny 18.století, ovšem bez podložení červeným sukнем. V tomto kroji asi vystupovala skupina z Liptálu už na Národopisných slavnostech na Vsetíně 5.-6.července 1930, kde předvedla Zbojnický.

Jedním z úkolů souboru je sřezit styl a kompletnost tohoto kroje a nepřipustit různé inovace, které by Jan Kobzáně jistě nedovolil.

Napsala Eva Urbachová, Vsetín

Příloha č.: 15 Soubor fotografií původního Liptálského kroje - CD
Zpracoval, vyfotil Oto Gojny, vedoucí souboru Lipta Liptál.

V tomto roce se vítání nových občánek konalo dvakrát.

Na jaře 25. dubna a na podzim 7. listopadu.

Krásné a milé vystoupení malých valášek na obě akce připravila s folklorním souborem Malušata paní Alena Maliňáková a slavnostní projev pronesl pan starosta Miroslav Vaculík.

Po zápisu do pamětní knihy pak převzali rodiče osmi chlapců a šesti děvčátek dárky od obecního úřadu a na památku se nechali vyfotit.

Beseda se seniory se konala 27. listopadu v kulturním zařízení u OÚ a tentokrát se setkání zúčastnilo více než sto našich spoluobčanů.

Pozdravit přítomné přišla nová starostka obce paní Věra Dostálová, která zároveň představila nové zastupitele naší obce a poděkovala odstupujícímu starostovi panu Miroslavu Vaculíkovi za jeho záslužnou práci a velký přínos pro rozvoj naší obce.

V programu vystoupil ženský pěvecký sbor Rokytěnka, který předvedl svůj méně známý repertoár latinských písní a poté i několik žertovných valašských písniček. K tanci a poslechu hrál a zpíval pan Ivan Žlábek ze Vsetína a měl obrovský úspěch. Tancovalo se, zpívalo, nebo jen tak u stolu besedovalo a většinou se vůbec nechtělo domů. Také díky tradičně výbornému občerstvení kuchařek základní školy.

Příloha č.: 16 / plakát a pozvánky na posezení seniorů, foto z vítání občánek/

Komise pro
občanské
záležitosti

Amatérští volejbalisté se pravidelně scházejí v tělocvičně základní školy a dvakrát do roku pořádají volejbalové turnaje. Na jaře „babský“ a na konci roku Mikulášský. Na škodu jejich činnosti je omezená kapacita tělocvičny (musí odmítat nová družstva, která je zvou a oni jim to nemůžou oplatit) a chybí multifunkční hřiště, kde by mohli pořádat více sportovních akcí i pro naši mládež.

Díky finanční podpoře obecního úřadu a zájmu o tyto akce ze strany vedení obce však Klub volejbalových nadšenců stále bojuje a reprezentuje nás na turnajích v okolí.

Klub
volejbalových
nadšenců

Příloha č.: 17 /Výstřižky z regionálního tisku Jalovec./

Závodní sezóna 2010 ve sjezdu horských kol skončila i pro liptálského Radomila Staňka, elitního jezdce týmu LARS DH racing.

V této sezóně absolvoval s týmem kompletní závody Mistrovství České a Slovenské republiky, prestižní závod pro zvané jezdce, který se jel 350 m pod zemí v Polském dole.

Dále pak absolvoval závody šampionátu MS a dalších zahraničních i domácích závodů a po sezóně 2010 patří mezi Top 20 Elite jezdce v ČR.

V návaznosti na zimní přípravu se v březnu příštího roku zúčastní tréninkového pobytu v Italském San Remu a v Monaku, kde bude se svým kolegou trénovat na světových tratích a zároveň testovat své nové závodní stroje na novou sezónu.

Reprezentace ve
sjezdu horských
kol

Své reprezentanty má naše obec i mezi karatisty.

20.března 2010 se konal 3.ročník mezinárodního turnaje v tradičním karate Wratislavia Cup v polské Wroclawi. Ve spolupráci se střediskem volného času Alcedo Vsetín se jej zúčastnili i zástupci Klubu tradičního karate Liptál.

V turnaji určeném mladým karatistům do 16 let proti sobě stálo téměř 370 závodníků. Síly už tradičně změřili sportovci z Litvy, Ukrajiny nebo Německa. Dosáhnout na stupně vítězů v tak silné konkurenci nebylo snadné, ale našim se to podařilo – naše Dorotka Ostrušková a Eliška Bělíčková ze Lhoty u Vsetína vybojovaly zlato v disciplíně kata tým.

22.května 2010 proběhlo na Hovězí Mistrovství ČR v karate a KTK Liptál reprezentovali tři závodníci. Radomír Ostruška, který úspěšně obhájil své loňské prvenství a svou účast na mistrovství si vyzkoušely i dívky Dorotka Ostrušková /5.místo/ a Eliška Bělíčková ze Lhoty u Vsetína /3.místo/.

23.října 2010 se konalo v Bystřici pod Hostýnem 1.kolo NP s nominací na Mistrovství ČR. A opět se potvrdilo, že liptálští karatisté to umí válet! Radomír Ostruška 1.místo v kumite a 2.místo v kata. Eliška Bělíčková 3.místo v kata a Dorotka Ostrušková 4.místo v kata.

Klub tradičního
karate Liptál

Příloha č.: 18 /novinový výstřižek/

Málokterému sportovci se v čtyřiaadvaceti letech podaří být několikanásobným mistrem republiky. Janu Svobodovi se to podařilo pětikrát. Patří mezi českou špičku v méně známém, přesto divácky velmi atraktivním dřevorubeckém sportu Stihl Timbertsports.

Dřevorubecké klání se skládá z šesti disciplín, které jsou náročné na fyziku, techniku a přesnost.

„V budoucnu bych se rád dostal do evropské špičky. Další metou je vyrovnat se dřevorubcům z Nového Zélandu a Austrálie“, svěřil se.

Jak se mladý muž z malé obce dostal až do národního výběru?

„Po základní škole jsem studoval Střední lesnickou školu v Hranicích. Lesnictví mě lákalo. V patnácti se mi do rukou dostal časopis, kde byly fotografie z dřevorubeckých závodů“, popisuje Jan Svoboda.

Od sekery a pily si však neodpočine ani v profesním životě – živí se totiž rizikovým kácením stromů.

Vyňato z článku denního tisku Mladá fronta DNES.

28.srpna 2010 se zámecké nádvoří Jánského vrchu stalo dějištěm již třetího ročníku soutěže Zámecký dřevorubec.

Své síly a obratnost při zacházení se sekerou si vyzkoušelo 16 soutěžících z širokého okolí a mezi nimi i Miroslav Gerža z Liptálu, který na závody jezdí již neuvěřitelných 35 let a poprvé se stal mistrem světa v dřevařských soutěžích v roce 1986.

I v letošní úvodní disciplíně – hodu dvoubřitou sekerou /na terč o průměru 1 m ze vzdálenosti 5 m/ s přehledem zvítězil.

Z příspěvku zveřejněného v Jesenických novinách.

Příloha č.: 19 / výstřižek z regionálního tisku/

Vznik dechové kapely Liptalanka se datuje už do období před druhou světovou válkou.

„Kdy přesně vznikla, nevíme. Nejstarší dochované fotky ale pocházejí už z roku 1935,“ upřesnila současná členka souboru Ludmila Hrušková.

„V té době byl kapelníkem Liptalanky Karel Frýdl, ale Němci kapelu zakázali, tak se muselo hrát tajně po stodolách.“

Dříve byla Liptalanka čistě dechovou hudbou. Před pěti lety přibyla společně se zpěvem i aparatura. Nyní v ní vystupuje patnáct muzikantů a tři zpěváci.

Poslední roky byl kapelníkem Zdeněk Mrlina. Poté na jeho místo nastoupil Jaroslav Hruška, který vede kapelu již přes dva roky.

I když by se mnoha mladým lidem mohlo zdát hraní i poslouchání dechovky zastaralé, složení souboru hovoří o opaku. Asi polovina členů souboru jsou mladí lidé. Věkově velice různorodá kapela v sobě skýtá možnost poslechnout si talentované muzikanty od devatenácti až po osmdesát let.

V repertoáru kapely si na své přijde opravdu každý. „Hrajeme především lidové písně z Čech a Moravy, občas ale zabruslíme i na tenký led vážnější hudby potrápít některého klasika,“ upřesnila Ludmila Hrušková.

Podle jejích slov není Liptalanka plná profesionálů „Občas se objeví nějaká neposlušná notička, která ne a ne najít správnou cestu mezi linkami notové osnovy. My si ale nechceme hrát na Moravanku ani jinou profesionální kapelu“, dodala Hrušková.

V jejich hře se však zračí opravdové nadšení, které přesvědčí posluchače, že jde o dobrou partu nadšených lidí a slyšet ji mohou zájemci při různých příležitostech. „Hrajeme například při Liptálských slavnostech nebo oslavách Nového roku, které se polední roky pořádají u rozhledny Vartovna,“ vyjmenovala Hrušková. Nechyběli ani při návštěvě prezidenta ČR v Liptále, při předávání ocenění Vesnice roku, či na oslavách stého výročí založení místního Sboru dobrovolných hasičů. Vedle větších událostí vystupuje Liptalanka i na akcích komornějších jako jsou oslavy, zábavy a svatby, ale i na událostech smutných.

Přestože by se mohlo zdát, že se jedná o kapelu působící jen v Liptále a okolí, není tomu tak. Již dva roky po sobě hráli na hasičské zábavě družebního hasičského sboru až v Bělé pod Pradědem.

I když zrovna někde nevystupují na vavřínech určitě nespí. V současné době usiluje Liptalanka o účast na festivalu dechových hudeb na Hovězí.

Pro Valašský deník, Iveta Barabášová

Na novoročním setkání na Vartovni u rozhledny se nás 2.1.2010 sešlo opět víc než dost, a to nejen z blízkých okolních obcí.

Přesně úderem jedenácté hodiny, po přivítání přítomných paní Marií Rezníčkovou – starostkou obce Seninka, bylo provedeno požehnání rozhledny faráři panem Vodou a panem Špačkem z Leskovce. Nám všem dobře známý a blízký pan farář Voda zahájil své kázání motlitbou a písní. I když shromáždění bylo svým složením dosti odlišné, každý, kdo poslouchal, si z toho mohl vzít něco pro sebe. Bylo moudré, laskavé s filosofickou úvahou, ale i s kritickým komentářem současného dění. V historickém ohlédnutí připomněl rok 1780, kdy se na Vartovni, v horách na seninské straně, sešli evangelíci k tajnému shromáždění.

Po požehnání rozhledny oběma faráři a křtu symbolických tří hraničních kamenů slivovicí, kterého se ujal starosta Pavel Machovský z Jaesnné, zazpívali pro všechny přítomné starostové ze Sdružení obcí Hornolidečska svou „valašskou hymnu“.

Počasí nám sice nepřálo, a i když mrzlo, tak rozhodně zima nebylo. Osvědčená valašská medicína rozehtřívala nejen těla, ale i náladu, a k ní přispívala i dechovka z Liptálu. Ti, co neholdovali valašské medicíně, se mohli ohřát u pořádného ohně, ale nejvíc nás hřálo u srdcí to, že jsme se na Vartovni mohli zas sejit a potkat se svými známými, přáteli, ale i neznámými, kteří se díky těmto společným setkáváním stávají našimi známými. A to je největší přínos rozhledny, kromě nádherných rozhledů do krajiny.

Z příspěvku do Liptálského zpravodaje od Zdeňky Turkové,
místostarostky obce Jasenná

Novoroční
setkání
na Vartovni

V pořadí již VI.košť slivovice se uskutečnil v sobotu 10 dubna 2010 v Restauraci u Klesků.

Košť slivovice

Soutěžilo se ve dvou kategoriích – trnky a ostatní ovoce a akce byla velmi úspěšná jak do počtu přihlášených vzorků, tak z pohledu návštěvy ostatní veřejnosti.

Po slavnostním vyhlášení při bohatém občerstvení zahrála k tanci i poslechu skupina Može byd' – Band.

Kategorie Trnková /přihlášeno bylo 22 vzorků/ :

1.místo – Jan Matonoha

2.místo – Josef Fendrych

3.místo – Petr Vaculík

Kategorie Ostatní ovoce : /přihlášeno 6 vzorků/

1.místo – Ing.Michal Trochta

2.místo – Lukáš Hajtr

3.místo – Miroslav Bařina,st.

Svoji slivovici si poznali : Vladimír Zaplač, Petr Mikulec, René Navrátil.

Velkolepou open-air akci nazvanou Rocková noc zařili návštěvníci kulturního areálu v sobotu 18.září 2010. Vystřídaly se tam kapely STRAM, ascendancy, Wařák, Špagát a Arakain.

Rocková noc

Právě Arakain byl hlavní hvězdou večera. Velký úspěch však sklidily také místní skupiny počínaje STRAMem a konče Wařákem. Noc sice byla studená, ale to však rozhodně neodradilo stovky fanoušků zmíněných hudebních forem. „Horko bylo snad jen bubeníkům, takže doufám, že příště se už potkáme někde v sále,“ uvedl Michal Mikulenka ze STRAMu.

Příspěvek z Liptálského zpravodaje.

Příloha č.: 20 /výstřižek z regionálního tisku Jalovec /

V roce 2010 měla naše obec 1 466 obyvatel, z toho 718 mužů a 748 žen, 6 cizinců.

Roční přehled obyvatel

Věková struktura: muži : 584, chlapci : 120
ženy: 605, dívky : 121

V tomto roce se narodilo 20 dětí, z toho 15 chlapců a 5 děvčat.

Zemřelo 18 občanů, z toho 10 muži a 8 žen.

Přihlásilo se k pobytu 35 občanů.
Odhlásilo se 22 občanů.

V tomto roce se konalo 12 sňatků.

V obci je registrováno 511 čísel popisných
44 čísel evidenčních /chaty/
148 objektů je neobydleno.

Míra nezaměstnanosti :

- dosažitelní uchazeči o zaměstnání (mohou ihned nastoupit) : 80 osob
- ekonomicky aktivní obyvatelstvo : 652 osob
- míra nezaměstnanosti v obci : 12,27 %

V kulturním zařízení obecního úřadu se v roce 2009 konaly tyto akce:

Akce

Plesy : Hasičský ples, Myslivecký ples, Valašský bál	
Zábavy: Velikonoční zábava – SDH Liptál	3.4.2010
Mikulášská zábava – SDH Liptál	4.12.2010
Štěpánská zábava – FK TJ Start Lipta Liptál	26.12.2010
Soukromé akce : 7	
Výroční valná hromada SDH	23.1.2010
Koncert dětí ZUŠ Morava	11.2.2010
Seminář Starodávny – FoS Lipta Liptál	13.až
14.3.2010	
Celodenní zkouška FoS Lipta	27.3.2010
Závěrečná taneční kolona - ZŠ Liptál	16.4.2010
Odzemkáři Unesco	17.4.2010
Celodenní zkouška Lipta Senioři	15.5.-2010
Koncert pro ZŠ	21.5.2010
Celodenní zkouška Lipta základ	22.5.2010
Dětské folklorní dny – Výstava výtvarných prací dětí MŠ Liptál	11.- 13.6.2010
MFF 40. Liptálské slavnosti – FoS Lipta Liptál, Obec Liptál	25.-30.8.2010
Sraz Liptááků	25.9.2010
Rocková zábava – FoS Lipta	13.11.2010
Beseda s důchodci	27.11.2010
Vánoční koncert ZUŠ Morava	9.12.2010
Vánoční posezení u cimbálu – FoS Lipta	11.12.2010
Vánoční besídka - ZŠ při DD Liptál	16.12.2010
Koncert dechové hudby Zlín	21.12.2010

V kulturním areálu obecního úřadu se v roce 2010 konaly tyto akce:

Dětské folklorní dny – Rock zábava	12.6.2010
11. Valašský Big-beat fest, Tom Klus	23.7.2010
Myslivecký výlet u chaty	31.7.2010
Zábava -Finální rozstřel	20.8.2010
41.Liptálské slavnosti – Galakonzert 80.výročí FoS Lipta	25.-30.8.2010
Rocková noc Arakain	18.9.2010

Příloha č.: 22 (Plán kulturních akcí v Liptále, pozvánky na plesy)

Od začátku ledna tohoto roku již více sněžilo a teploty se až do poloviny února držely až pod -10°C (27.1.2010 až -18°C).

Od poloviny února se počasí změnilo, teploty byly i nad nulou, střídavě přšelo nebo sněžilo a hodně sněhu roztálo.

Pak až do poloviny března byly mrazy opět až k -12°C a poté se oteplilo, bylo i slunečno (25.3. v 19.00 hod. bylo 14°C).

Na Velikonoce 4.4. již všechen sníh roztál a začalo deštivé počasí, které vydrželo až ke konci měsíce.

1.května byla první bouřka a celý týden pak byl opět deštivý.

O víkendu 15. a 16.5. vydatné deště rozvodnily řeky na celé Moravě, přičemž ušetřeno nebylo ani Valašsko. Dílo zkázy na mnoha místech dovršil pondělní déšť. Ačkoli celkově byly letošní povodně na Moravě a ve Slezsku mnohem menší než záplavy v roce 1997, některá místa na tom byla podobně jako před třinácti lety. (Ukázalo se, že mnohde se od minulých povodní pro ochranu lidí neudělalo skoro nic. V uplynulých pěti dnech se z břehů vylily především řeky na severovýchodě, z nichž některé, jako Odra, svou ničivou sílu odnesly do Polska. Morava se na jihu sice rozvodnila, ale bez katastrofálních následků.)

U nás jsme napětím sledovali kriticky vysokou hladinu Rokytenky – hlavně v dolní části obce, kde již místy docházelo i k zatopení pobřeží a voda se nebezpečně blížila k obydlí (u Kneblů).

25. května pak další přívalové deště začaly komplikovat život lidem na Uherskohradištsku, Zlínsku a Kroměřížsku. Velké riziko představovaly i sesuvy půdy. Povodně si svou daň vyžádaly i na lesních porostech, nejvíc na Jesenicku.

Od začátku července vystřídal deště teplé slunečné počasí a v polovině měsíce až tropická horka, která vyústila v bouřky. Koncem měsíce se ochladilo a začalo přšet. „Bleskové povodně“ na začátku srpna překvapily obyvatele na severu Čech. U nás se deštivé a slunečné počasí během měsíce střídalo, až na konci se ochladilo – v neděli na Liptálských slavnostech padaly i kroupy.

Počasí

Září bylo teplotně průměrné, slunečné.

První mrazík byl již 4.října a pak ještě dvakrát klesla teplota pod bod mrazu.

Poslední dny v říjnu však byly abnormálně teplé a slunečné a toto pěkné počasí pak bylo i v první polovině listopadu (např. 14.11.2010 bylo ráno 7°C, přes den 13°C a večer 8°C).

Až po 25.11.2010, klesly teploty pod bod mrazu a začalo sněžit.

Koncem měsíce – z 28. na 29. listopadu napadlo větší množství sněhu (10 až 30cm) a začaly problémy na cestách (tradičně byl neprůjezdný Syrákov).

Na začátku prosince se ke sněžení přidal tuhý mráz a paradoxně byla větší kalamita ve východních Čechách a v okolí Brna než u nás na Valašsku, kde jsme na to již zvyklí. Nízké teploty a sněžení přetrvaly až do 20.12.2010, kdy nastal zlom a teploty nad nulou způsobily tání. Na Štědrý den již sněhu bylo málo a do konce roku jen mírně nasněžilo.

Příloha č.: 23 / výstřižky z novin /

Rekapitulace :

1. Události roku 2010 v Česku	str. 2
2. Volby do Poslanecké sněmovny a Parlamentu ČR	3
3. Volby do Zastupitelstva obce	3
4. Závěrečná zpráva starosty obce	4 – 7
5. Projev nové starostky obce	8
6. Kanalizace	9
7. Daň z nemovitostí	9
8. Zateplení ZŠ	10
9. Sbírka na pomoc postiženým povodněmi	10 – 11
10. Setkání v Kazáru	11 – 12
11. Mezinárodní dětské folklorní dny	12 – 13
12. 41.Mezinárodní folklorní festival Liptálské slavnosti	13
13. Krajské ocenění členům souboru Lipta	14
14. Valašský folklor	15
15. Setkání s představiteli v Senátu Parlamentu ČR	15
16. Hospodaření	16 – 17
17. Ze základní školy	18 - 19
18. Pravá valašská zabíjačka	19
19. Z mateřské školy	20
20. Z dětského domova	21
21. Odhalení pamětního kamene k 30.výročí tajného setkání valašských evangelíků	22
22. Slovo na rozloučenou od evang.faráře Jana Hudce	23
23. Tříkrálová sbírka	24
24. ČSOB Vartovna	24
25. Hasiči	25
26. FK Liptál	25 – 26
27. Myslivecké sdružení Brdsko	27
28. Pokus o rekonstrukci původního liptálského kroje	27 – 32
29. Komise pro občanské záležitosti	32
30. Klub volejbalových nadšenců	33
31. Reprezentace ve sjezdu horských kol	33
32. Klub tradičního karate Liptál	33
33. Naši slavní dřevorubci	34
34. Valašská dechovka Liptalanka	34 – 35
35. Novoroční setkání na Vartovni	35
36. Košť slivovice	36
37. Rocková noc	36
38. Roční přehled obyvatel	36 – 37
39. Akce	37 – 38
40. Počasí	38 – 39
41. Rekapitulace	40